

155.5
ป/ป/ก
ร.3

การศึกษามูลคิภาพของ เด็กและ เยาวชนที่บ้านกรูณาและบ้านปราณี

ปริญญานิพนธ์

ของ

ประเทือง วงศ์ประ เจริญ

8 เมษายน 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2527

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

34051

176758

การศึกษามูลคิภพของ เด็กและ เยาวชนที่บ้านกรุณาและบ้านปราณี

บทคัดย่อ

ของ

ประเทือง วงศ์ประ เสงิฐ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2527

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษามุคลิกภาพของเด็กและเยาวชน ที่บ้านกรุณา และ บ้านปราณี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นเด็กและเยาวชน อายุ 13 - 21 ปี จำนวน 288 คน จากบ้านปราณี 53 คน และจากบ้านกรุณา 233 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น แบ่งตามแผนการเรียน

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ นิภาพรรณ ไสมนะพันธ์ และแบบทดสอบ มุคลิกภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามแนวของ Maudsley Personality Inventory ข้อมูลที่ได้ วิเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน และ t - test

ผลการศึกษาพบว่าเด็กและ เยาวชน ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเรียกร้องจากเด็กมีบุคลิกภาพด้านมั่นคง และอาการโรคประสาทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 05 เด็กและเยาวชนวัยรุ่นตอนต้นกับวัยรุ่นตอนปลาย มีบุคลิกภาพด้านมั่นคง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 เด็กและ เยาวชนที่มีปีจากระดับการศึกษาต่างกัน มีบุคลิกภาพด้าน เก็บตัวต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

A STUDY OF THE PERSONALITY OF JUVENILE DELINQUENTS

IN BAN KARUNA AND BAN PRANEE

AN ABSTRACT

BY

PRATAUONG WONGPRASERT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

October - 1984

The purpose of this research was to study personality of the juvenile delinquents in Ban Karuna and Ban Pranee. --

The subjects were 286 juvenile delinquents, aged from 13 to 21 . fifty - three from Ban Pranee and two hundred and thirty - three from Ban Karuna. They were randomly selected by stratified sampling according to their study plans

The instruments in this study were Nipapan Somnapan's child rearing questionnaire and the personality test that was patterned after Maudsley Personality Inventory by the researcher. The analysis of variance and t - test were used for the data analysis.

The findings reveal that there were significant differences in stability and neuroticism among juvenile delinquents from loving, punishing, and demanding types of rearing practices. The stability of early and late adolescent delinquents were significantly different at .05 level. The juvenile delinquents who have fathers at different levels of education were found to be different in introversion.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

... นริศ อาม ... ประธาน
... โสณกุล งาม ... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

... นริศ อาม ... ประธาน
... โสณกุล งาม ... กรรมการ
... อ.อ.อ. ... กรรมการ

ประกาศบุญการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดีด้วยความช่วยเหลือแนะนำจากคณะอาจารย์
ภาควิชาจิตวิทยาหลายท่านด้วยกัน คือผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา ธรรมมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์
นวลละออ สุภาพล อาจารย์ประจำคณะ เก้าฉิม อาจารย์ทุกท่านที่กล่าวมานี้ได้กรุณาให้คำแนะนำ
เกี่ยวกับวิธีการวิจัย การใช้สถิติสำหรับการวิจัย ตลอดจนการเรียบเรียง และตรวจแก้ภาษาใน
การเขียนปริญญานิพนธ์อย่างอบอวลตลอดเวลาที่ทำปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยซาบซึ้งในพระคุณของอาจารย์
ทุก ๆ ท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือและอำนวยความสะดวกอย่างยิ่งจาก
ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง รองผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง
หัวหน้าสถานฝึกอบรมเด็กชายบ้านกรุณา หัวหน้าสถานฝึกอบรมเด็กหญิงบ้านปราณี จึงขอขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ - คุณแม่ และพี่สาวพี่ชาย ที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาและ
เป็นกำลังใจสำคัญ ผู้วิจัยจะระลึกเสมอว่า มิมีวันเมื่อวาน มิมีวันนี้ ในการทำปริญญานิพนธ์จนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการทั้ง 4 ฝ่าย ทะเบียนและคณะครู
โรงเรียนศรีวิชัยวิทยาทุก ๆ ท่าน ที่ทำงานหนักขึ้นและให้กำลังใจในการทำงานวิจัยครั้งนี้

ท้ายสุดนี้ขอขอบคุณ พี่ ๆ วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการทุกคน รวมทั้งคุณพัชรี วงศ์สว่าง
ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์จนสำเร็จได้ด้วยดี

ประเทือง วงศ์ประเสริฐ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
สมมติฐานในการวิจัย	25
✓ 3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	26
ประชากร	26
กลุ่มตัวอย่าง	26
แบบทดสอบบุคลิกภาพ	26
แบบสอบถามภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง	28
แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู	28
✓ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
การวิเคราะห์ข้อมูล	33

บทที่	หน้า
๕	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๖๒
กลุ่มตัวอย่าง	๖๒
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๖๓
การวิเคราะห์ข้อมูล	๖๔
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๕
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	๖๘
ปัญหาและข้อจำกัดที่ได้พบในการวิจัย	๗๓
ข้อเสนอแนะ	๗๓
บรรณานุกรม	๗๕
ภาคผนวก	๘๐

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน	34
2 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน	35
3 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน	36
4 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน	37
5 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน	38
6 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน	39
7 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน	40
8 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน	41
9 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน	42
10 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน	43

11	แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน	44
12	แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน	45
13	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและ เยาวชนที่มีบิดามีระดับการศึกษาต่างกัน	46
14	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้าน เก็บตัว (Introversion) ของเด็กและ เยาวชนที่มีบิดามีระดับการศึกษาต่างกัน	47
15	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและ เยาวชนที่มีบิดามีระดับการศึกษาต่างกัน	48
16	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและ เยาวชนที่มีบิดามีระดับ การศึกษาต่างกัน	49
17	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและ เยาวชนที่มีมารดามีระดับการศึกษาต่างกัน	50
18	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้าน เก็บตัว (Introversion) ของเด็กและ เยาวชนที่มีมารดามีระดับการศึกษาต่างกัน	51
19	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและ เยาวชนที่มีมารดามีระดับการศึกษาต่างกัน	52
20	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและ เยาวชนที่มีมารดามีระดับการศึกษา ต่างกัน	53
21	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและ เยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดา ต่างกัน	54

22	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้าน เก็บตัว (Introversion) ของเด็กและ เยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน	55
23	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและ เยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน	56
24	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการ ไรศประสาท (Neuroticism) ของเด็กและ เยาวชนที่มีสัมพันธภาพของ บิดามารดาต่างกัน	57
25	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและ เยาวชนที่มีสถานภาพ เศรษฐกิจต่างกัน	58
26	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้าน เก็บตัว (Introversion) ของเด็กและ เยาวชนที่มีสถานภาพ เศรษฐกิจต่างกัน	59
27	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและ เยาวชนที่มีสถานภาพ เศรษฐกิจต่างกัน	60
28	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการ ไรศประสาท (Neuroticism) ของเด็กและ เยาวชนที่มีสถานภาพ เศรษฐกิจ ต่างกัน	61

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เพื่อเป็นศิริมงคลผู้เขียนขอฉัน เชิญพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลปัจจุบัน พระราชทานเนื่องในพระราชโอกาสปีเด็กสากล พุทธศักราช 2522 ความว่า ในโอกาสงานปีเด็กสากล องค์การทุนสงเคราะห์เด็กแห่งสหประชาชาติ ขอให้ข้าพเจ้ากล่าวคำปราศรัยขึ้น ๆ แก่ท่าน

คงจะไม่เป็นการผิดอย่างใดที่ข้าพเจ้าจะพูดว่า เด็กเป็นผู้ได้รับช่วงทุกสิ่งทุกอย่างต่อจากผู้ใหญ่รวมทั้งภาระรับผิดชอบในการดำรงรักษาความผาสุกของประชากรโลก ดังนั้นเด็กทุกคนจึงสมควรและจำเป็นที่จะต้องได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้องเหมาะสม ให้มีความสามารถสร้างสรรค์ประโยชน์ต่าง ๆ พร้อมทั้งการฝึกหัดขัดเกลาความคิดจิตใจให้ประณีต ให้มีความศรัทธามั่นคงในคุณความดี มีความประพฤติเรียบร้อยสุจริต และมีปัญญาแจ่มใสในเหตุในผล

หน้าที่นี้เป็นของทุกคน ที่จะต้องร่วมมือกันกระทำโดยพร้อมเพียงสม่ำเสมอคือผู้ที่เกิดก่อนผ่านชีวิตมาก่อน จะต้องคอยสงเคราะห์อนุเคราะห์ผู้เกิดตามมาภายหลังด้วยการถ่ายทอดความรู้ความดี และประสบการณ์อันมีค่าทั้งปวงให้ ด้วยความเมตตา เอื้อนดู และด้วยความบริสุทธิ์ใจให้เขาทราบให้เขาเข้าใจ และสำคัญที่สุด ให้เขารู้จักคิดด้วยเหตุผลที่ถูกต้องและเห็นจริงด้วยตนเองได้ในความเจริญและความเสื่อม

โดยในนี้ บิดามารดาจึงต้องสอนบุตรธิดา ที่จึงต้องสอนน้อง คนรุ่นใหญ่จึงต้องสอนคนรุ่นเล็ก และเมื่อคนรุ่นเล็กเป็นผู้ใหญ่ขึ้น จึงต้องสอนคนรุ่นหลังต่อ ๆ ไปไม่ให้ขาดสาย ความรู้ความดี ความเจริญของงานทั้งมวลจึงจะแผ่ไพศาลไปได้ไม่มีประมาณ เป็นพื้นฐานของความวัฒนาผาสุกอันยั่งยืนในโลกสืบไป

กระแสพระราชดำรัสทองดุษฎีในจิตใจของผู้เขียนตลอดมา ดังนั้น การที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดกฎหมายจึงเป็นปัญหาที่ควรได้รับการศึกษาจากผู้มีความรู้ความสามารถ ดังที่ประติพนพาทินธ์ (ประติพน มหาพันธ์ 2521 1) กล่าววาทปัญหายุวอาชญากรรม หรือปัญหาการ

กระทำผิดกฎหมายของเยาวชนนั้นเป็นปัญหาใหญ่ที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติ เพราะเยาวชนจัดได้ว่า เป็นทรัพยากรที่มีค่าอย่างยิ่งของประเทศ การที่เยาวชนกระทำความผิดกฎหมาย หรือกลายเป็นอาชญากรไปนั้นถือได้ว่าเป็นการสูญเสียอย่างใหญ่หลวงของทรัพยากรอันประเสริฐค่ามิได้ของประเทศ รัฐต้องสูญเสียกำลังมหาศาลไปเพื่อการปราบปรามอาชญากรรม เสียกำลังเจ้าหน้าที่เสียเวลา เสียงบประมาณแผ่นดินเพิ่มขึ้นทุกปี แทนที่จะนำไปใช้เพื่อการพัฒนาประเทศด้านอื่น ๆ การพัฒนาประเทศนั้นจะต้องพัฒนาประชากรเป็นสำคัญ ซึ่ง นิภาพรรณ ไสมนะพันธ์ (นิภาพรรณ ไสมนะพันธ์ 2525 1) กล่าวว่าประเทศพัฒนาได้เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของประชากรเป็นสำคัญประการหนึ่ง ฉะนั้นในการพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องพัฒนากำลังคนควบคู่กันไป ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาประเทศชาติจำเป็นต้องศึกษาถึงสาเหตุของปัญหาการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน การศึกษาปัญหาเหล่านี้ ประทีน มพาศน์ (ประทีน มพาศน์ 2521 1) กล่าวว่า ปัญหาการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน เป็นปัญหาที่มีสาเหตุสืบเนื่องจากปัญหาอื่น ๆ หลาย ๆ ปัญหา เป็นปัญหาที่เชื่อมโยงเกี่ยวพันกันอย่างซับซ้อน การแก้ปัญหาการกระทำผิดกฎหมายซึ่งเป็นปัญหาปลายเหตุ จะต้องกระทำพร้อม ๆ กันทุกด้านที่เป็นต้นเหตุของปัญหา

จากสถิติของศาลเด็กและเยาวชนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 ถึง 2524 ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด มีสาเหตุทางครอบครัวหรือสภาพทางอารมณ์ ถึง 661 ราย เป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กเข้ามาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจำนวนมากที่สุด เมื่อเทียบกับสาเหตุอื่น ๆ ซึ่งสถิตินี้สอดคล้องคำกล่าวของ เสริมเกียรติ พรหมผุย (เสริมเกียรติ พรหมผุย 2523 1) ครอบครัวเป็นสถานที่ใกล้ชิดกับสมาชิกในครอบครัวมากที่สุดในด้านการอบรมระเบียนของสังคมแก่เด็ก การพัฒนาของมนุษย์ในระยะแรก มอนเตสเซอร์ (Montessori, 1970 236) ได้อ้างถึงการศึกษาวิจัยของจิตวิทยาหลายท่านพบว่า ในระยะสามปีแรกของมนุษย์เป็นช่วงที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ระยะนี้เด็กจะพัฒนาตัวเองอย่างรวดเร็วพร้อม ๆ กันหลาย ๆ ด้าน

ชีวิตในวัยเยาว์ ความรักและความเอาใจใส่จากบิดามารดาเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดสำหรับเด็ก บิดามารดาจำเป็นต้องสร้างทัศนคติ แนวความคิดตลอดจนควมมีเหตุมีผลให้เกิดแก่เด็ก

ความรักและความเอาใจใส่แต่เพียงอย่างเดียว ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาเด็กอย่างสมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้เอง แบบแผนหรือการอบรมเลี้ยงดูจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อเด็กอย่างมาก เชื่อได้ว่าเป็นรากฐานอันสำคัญของความรู้สึกรักใคร่ ตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ย่อมขึ้นอยู่กับ การเริ่มต้นชีวิตในบ้าน (มหาวิทยาลัยมิชิแกน 2511 12) นอกจากนี้ครอบครัวยังเป็นสภาพแวดล้อมอย่างหนึ่งที่มีส่วนสำคัญยิ่งในการพัฒนาและปลูกฝังบุคลิกภาพให้แก่เด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะแรกเกิดถึงสามปี ซึ่งเป็นช่วงทารกใช้เวลาอยู่กับครอบครัวมากที่สุด และได้รับอิทธิพลจากบุคคลภายนอกครอบครัวน้อยมาก ในวัยต่อมาครอบครัวก็มีความสำคัญต่อการพัฒนาทางจิตใจอยู่มาก แต่ก็ไม่เท่าเทียมกับอิทธิพลในระยะแรกเกิดจนถึงสามปี ครอบครัวในที่นี้หมายถึง สมาชิกที่อยู่ในครอบครัว เช่น บิดา มารดา พี่ น้อง ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ทัศนคติที่แต่ละคนมีต่อกัน รวมทั้งการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา มีผลต่อบุคลิกภาพของเด็กทั้งสิ้น (ศิริพันธ์ เพชรทองคำ 2524 139)

บุคลิกภาพ เป็นคำพูดกันอยู่เสมอ ทั้ง ๆ ที่ความหมายของคำนี้ยากที่จะให้คำนิยามที่แน่นอน นักจิตวิทยาแต่ละท่านก็ให้ความหมายไว้ต่างกัน ออลพอร์ท (Allport) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือลักษณะส่วนรวมที่เปลี่ยนแปลงได้ในตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งมีระบบทางกายทางจิตกำหนดให้บุคคลมีการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมแตกต่างไปจากคนอื่น (Hall and Lindzey. 1957 : 262) ชัยพร รัชชาวุธ (ชัยพร รัชชาวุธ 2524 195) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะของพฤติกรรม และความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของบุคคล เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล วิรุฬห์ ทองอำภา (วิรุฬห์ ทองอำภา 2522 1) กล่าวว่า "บุคลิกภาพเป็นลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคลซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคลในกิจการงาน ชีวิตส่วนตัวและสังคมทั่วไป สิ่งที่เป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพได้แก่ มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานให้ได้ผลดีพยายามแก้ไขปัญหามาก ๆ ด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบและเตรียมตัวจะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อความอยู่รอดด้วยตนเองและเพื่อปรับตัวให้เข้ากับสังคม แอดเลอร์ (Adler) กล่าวว่า "การศึกษาบุคลิกภาพจะช่วยให้เราเข้าใจ หรือคาดคะเนพฤติกรรมของบุคคลในอนาคต บุคคลใดจะมีบุคลิกภาพหรือพฤติกรรมอย่างไรในอนาคตนั้นย่อมเป็นผลสืบเนื่องมาจากบุคลิกภาพในปัจจุบันของบุคคลนั้น ซึ่งคำกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพในวัยเด็กย่อมมีผลต่อเรื่องไปสู่บุคลิกภาพในวัยผู้ใหญ่แน่นอน

ปัจจุบันมักปรากฏข่าวในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็ก หรือ พวกรั้วรุมเสมอ ๆ จากข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้กระทำผิด ทำให้ผู้เขียนสนใจที่จะศึกษา เด็กและเยาวชน ที่กระทำผิดว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีบุคลิกภาพ เป็นมาอย่างไร และสัมพันธ์กันเพียงใด

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

- 1 เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ บุคลิกภาพที่แตกต่างกันจากการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร
- 2 เพื่อศึกษา เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง โดยจำแนกตาม เพศ วัย ระดับการศึกษาของบิดามารดา สัมพันธภาพของบิดามารดา และฐานะของครอบครัว

ความสำคัญของการค้นคว้า

- 1 ทำให้ทราบถึงลักษณะของบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กกลางว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาอย่างไร
- 2 ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กกลางว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร
- 3 ทำให้ทราบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชน โดยจำแนกตาม ประเภทการอบรมเลี้ยงดู เพศ วัย ระดับการศึกษาของบิดามารดา สัมพันธภาพของบิดามารดา ฐานะครอบครัว ว่ามีความแตกต่างกันเพียงใด

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

- 1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็น เยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายซึ่งอยู่ที่สถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนชายรุ่นใหญ่ (บ้านกรูณา) แขวงบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร และที่สถานฝึกอบรมเด็กหญิง (บ้านปราณี) แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร

กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2527 ที่มีอายุตั้งแต่ 13 - 21 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 826 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งอยู่ที่สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายรุ่นใหญ่ (บ้านกรุณา) ปี พ.ศ. 2527 จำนวน 233 คน เลือกมาโดยแบ่งชั้น (Stratified random sampling) และที่สถานฝึกอบรมเด็กหญิง (บ้านปราณี) ในปี พ.ศ. 2527 จำนวน 53 คน เลือกมาโดยแบ่งชั้น (Stratified random sampling) รวมเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 286 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรต่อไปนี้กับบุคลิกภาพ

การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก

การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ

การอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จำแนกตาม เพศ วัย ระดับการศึกษาของบิดามารดา ลักษณะสภาพของบิดามารดา ฐานะของครอบครัวและประเภทของการอบรมเลี้ยงดู

ตัวแปรอิสระ

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 การอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก

การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ

การอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก

2.1.2 เพศ

ชาย

หญิง

2 1 3 วัย

ระยะเด็กวัยรุ่นตอนแรก อายุตั้งแต่ 13 - 16 ปี

ระยะเด็กวัยรุ่นตอนปลาย อายุตั้งแต่ 17 - 21 ปี

2 1 4 ระดับการศึกษาของบิดามารดา

ระดับการศึกษาสูง

ระดับการศึกษานานกลาง

ระดับการศึกษาน้อย

2 1 5 สัมพันธภาพของบิดามารดา

อยู่กับบิดามารดา

อยู่กับบิดาหรือมารดา คนใดคนหนึ่ง

อยู่กับญาติ

2 1 6 ฐานะครอบครัว

ฐานะครอบครัวต่ำ

ฐานะครอบครัวปานกลาง

ฐานะครอบครัวสูง

2 2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2 2 1 บุคลิกภาพ

บุคลิกภาพแสดงตัว (Extraversion)

บุคลิกภาพเก็บตัว (Introversion)

บุคลิกภาพอาการโรคประสาท (Neuroticism)

บุคลิกภาพมั่นคง (Stability)

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

- 1 บิดามารดา หมายความว่า รวมถึงผู้ปกครองหรือบุคคลที่ให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นเวลานานที่สุด
- 2 เด็กวัยรุดตอนต้นและเด็กวัยรุดตอนปลาย หมายถึง เด็กและเยาวชนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ที่สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนรุ่นใหญ่ (บ้านกรุณา) แขวงบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร และที่สถานฝึกอบรมเด็กหญิง (บ้านปราณี) แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2527 ที่มีอายุตั้งแต่ 13 - 21 ปี
- 3 ระยะเวลาเด็กวัยรุดตอนต้น ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ที่สถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนรุ่นใหญ่ (บ้านกรุณา) และที่สถานฝึกอบรมเด็กหญิง (บ้านปราณี) ที่มีอายุตั้งแต่ 13 - 16 ปี
- 4 ระยะเวลาเด็กวัยรุดตอนปลาย ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ที่สถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนรุ่นใหญ่ (บ้านกรุณา) และที่สถานฝึกอบรมเด็กหญิง (บ้านปราณี) ที่มีอายุตั้งแต่ 17 - 21 ปี
- 5 ระดับการศึกษาของบิดามารดา หมายถึง การศึกษาของบิดามารดาที่ได้สำเร็จในระดับต่าง ๆ ที่ใช้เป็นเกณฑ์ สำหรับชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของสภาพแวดล้อมของเด็กและเยาวชนที่นำมาศึกษาครั้งนี้ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับคือ
 - การศึกษาระดับ ประถมปีที่ 4 ลงมา
 - การศึกษาระดับ สูงกว่าประถมปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - การศึกษาระดับ สูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3
- 6 ฐานะของครอบครัว หมายถึง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สำหรับชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของสภาพแวดล้อมของเด็กและเยาวชนที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ซึ่งวัดรายได้ต่อเนื่องของครอบครัวเป็นเกณฑ์ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับคือ
 - ฐานะครอบครัวต่ำ มีรายได้น้อยกว่า 2,000 บาท
 - ฐานะครอบครัวปานกลาง มีรายได้ตั้งแต่ 2,000 - 7,000 บาท
 - ฐานะครอบครัวสูง มีรายได้มากกว่า 7,000 บาท

7 สัมพันธภาพของบิดามารดา หมายถึง การอยู่ร่วมกันของบิดามารดาของ เด็กและเยาวชน หรืออยู่กับบิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรืออยู่กับญาติซึ่งมีผลต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

8 การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การอบรมของบิดามารดาที่สามารถแยกออกได้ชัดเจน ลักษณะใดลักษณะหนึ่งใน 3 ลักษณะ คือการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ และการอบรมแบบเรีกร้องเอาจากเด็ก วัดได้โดยแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ นิภาพรณ ไสมนะพันธ์ โดยให้เด็กตอบแบบสอบถาม

8.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก หมายถึง การรับรู้ของเด็กที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาในลักษณะที่เป็นผู้แนะนำ สนับสนุนและช่วยเหลือ อันคืที่จะอยู่ร่วมกับบุตร ยกล่อง คุ้มครองและทำให้บุตรมีความเชื่อมั่นในตนเอง

8.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ หมายถึง การรับรู้ที่เด็กมีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาในลักษณะเป็นการลงโทษทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น การเยียนตี การดูว่า การไม่พิจารณาความต้องการของบุตร การดัดลิตธิ เป็นต้น

8.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบเรีกร้องเอาจากเด็ก หมายถึง การรับรู้ของเด็กที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาในลักษณะที่ดิ่งเพ่งต่าง ๆ ให้ความคุมและกำหนดให้เด็กประพฤติปฏิบัติเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมาย เช่น ในด้านความสำเร็จ มีความรู้สึกไม่พอใจเมื่อบุตรทำไม่สำเร็จตามเป้าหมาย

9 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะของบุคลิกภาพที่ได้จากการวัดโดยใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสามารถแยกออกได้ชัดเจน ตามลักษณะหนึ่งลักษณะใดของบุคลิกภาพใน 4 ลักษณะคือ

9.1 บุคลิกภาพแสดงตัว (Extraversion) หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบเข้าสังคมทำอะไรไม่ใคร่ระวังตัว ชอบกิจกรรมที่ทำให้ตื่นเต้น สนุกสนาน ร่าเริง ไม่จำเจ มองโลกในแง่ดี เป็นคนแสดงอารมณ์และความรู้สึกอย่างเปิดเผย

9.2 บุคลิกภาพเก็บตัว (Introversion) หมายถึง เป็นบุคลิกภาพที่ตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแสดงตัว (Extraversion) เป็นลักษณะของบุคคลที่ชอบเก็บตัว ทำอะไรเต็มไปด้วยความระมัดระวังและมีกจะมีแผนการล่วงหน้า อาจเป็นคนเอาจริงเอาจัง เจ้าระเบียบไม่ค่อยแสดงอารมณ์ความรู้สึก ไม่ชอบกิจกรรมตื่นเต้นโลดโผนและอาจมองโลกในแง่ร้าย

๑ ๓ บุคลิกภาพอาการโรคประสาท (Neuroticism) หมายถึง ลักษณะบุคคลที่มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย คิดมากมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคประสาทได้ง่าย เมื่อมีปัญหาคะเทือนอารมณ์มักมีอาการโรคทางกายที่เกิดจากความวิตกกังวลด้วย

๑ ๔ บุคลิกภาพมั่นคง (Stability) หมายถึง ลักษณะบุคคลที่มีอารมณ์มั่นคงไม่อ่อนไหวง่าย เชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผล มองโลกในแง่ของความเป็นจริง เป็นบุคลิกที่แสดงถึงการมีสุขภาพจิตดี และตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพอาการโรคประสาท (Neuroticism)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า การอบรมเลี้ยงดูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อบุคลิกลักษณะ เป็น
อย่างยิ่ง เพราะในการอบรมเลี้ยงดูเด็กนั้นบิดามารดาจะเป็นผู้ปลูกฝังให้แก่เด็ก ได้แสดงความคิด
เห็นและพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านความสามารถ ทักษะ ความสนใจ ทัศนคติ อุปนิสัย อารมณ์
วัฒนธรรมที่ทำให้เด็กมีบุคลิกลักษณะพึงประสงค์ ถ้าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมบุคลิกลักษณะใน
ด้านที่ดีมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของตนเองและต่อสังคมก็ย่อมมีคุณภาพอย่างยิ่ง สำหรับการเจริญ
เติบโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งในการอบรมเลี้ยงดูนี้ สุภา มาลากุล พ. อยุธยา (สุภา มาลากุล พ. อยุธยา
2525 27 - 28) ให้ความหมายว่า การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การกระทำของบิดามารดา
หรือผู้เลี้ยงดูทั้งด้วยกาย วาจา ทำที่ที่มีต่อเด็กอื่น เป็นผลทำให้เด็กมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปตาม
แนวพัฒนาการของชีวิตและ เป็นที่เข้าใจยอมรับของผู้แวดล้อม และยังได้กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดู
เด็กในวัยต่าง ๆ โดยอาศัยทฤษฎีทางบุคลิกลักษณะแบบริคคินต์ฟรอนซ์ ดังต่อไปนี้

หลักการทั่วไปของการอบรมเลี้ยงดู

1. เด็กทุกคนเกิดมาพร้อมด้วยพื้นฐานทางกำเนิดแตกต่างกัน (Genetic Endowment)
ความสามารถในการเรียนรู้ต่างกัน
2. เด็กทุกคนเกิดมาในสภาพที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้เลย (Complete Dependency)
ต้องอาศัยการเลี้ยงดูของมารดาโดยสิ้นเชิง และเรียนรู้จากการโต้ตอบสิ่งเร้าและการกระทำของ
แม่ไปทีละอย่าง ๆ การโต้ตอบได้ผลดีก็ใช้ซ้ำ ๆ จนเป็นนิสัยประจำตัวที่เราเรียกว่าบุคลิกลักษณะ
3. เด็กทุกคนเจริญเติบโตจากสภาพที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้เลยไปสู่สภาพช่วยเหลือตัวเองได้และ
ให้ผู้อื่นพึ่งได้ มีวุฒิภาวะ (Maturity) จะมากหรือน้อยแตกต่างกันสุดแต่การตอบสนองหรือการ
อบรมเลี้ยงดูแรกเกิด

4 ตลอดช่วงชีวิตในวัยเด็ก การเจริญเติบโตจะสะท้อนขึ้นลง หรือบางระยะก็ย่ำอยู่กับที่ แต่โดยรวมแล้วจะเปลี่ยนแปลงไปสู่สภาพช่วยตัวเองได้ หรือมีวุฒิภาวะ (Maturity) บางระยะก็จะดูเป็นเด็กกว่าวัย บางระยะก็ดูแก่กว่าวัย หรือบางระยะก็ดูเหมือนเดิม

5 การตอบสนองของผู้แวดล้อมที่เหมาะสม คือถูกชังหว่าะไม่มากไม่น้อยเกินไป จะทำให้เด็กพัฒนาความวัยที่เหมาะสม

6 การมีตัวอย่างเลียนแบบที่เหมาะสมทั้งในบ้านและสังคม เป็นสิ่งสำคัญ

7 การทำให้ดู ให้เห็น ให้ได้ลองทำเป็นการปลูกฝังนิสัยที่ดีกว่าการพร่ำบ่น ดูด่าว่ากล่าว

8 การอบรม สั่งสอน การลงโทษ การให้รางวัล จะช่วยให้เกิดนิสัยพึงประสงค์ หากกระทำโดยผู้ที่รักเด็ก และเข้าใจเด็กที่มากกว่า กระทำโดยคนแปลกหน้า ไม่รักเด็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับเด็กดีพอ และไม่เข้าใจเด็ก

9 ทักษะของผู้เลี้ยงดูที่เต็มไปด้วย ความรัก ความสนใจ ความเข้าใจ ความยอมรับ มีความเที่ยงตรงสม่ำเสมอ มีวินัย ทำให้เกิดพัฒนาการที่เหมาะสมในเด็ก

10 สถาบันอื่น ๆ นอกจากบ้านก็มีความหมายมากในการอบรมเลี้ยงดู เช่น โรงเรียน ครู ศาสนา ตำรวจ ทหาร กฎหมาย การเมือง เป็นต้น หากคำนึงถึงสถาบันอื่น ๆ ดังจะครอบคลุมกว้าง เด็กย่อมปรับตามได้ยาก

11 เป้าหมายที่แน่นอนในการอบรมเลี้ยงดู ตามวัฒนธรรมและความนิยมของสังคมไทยเดิม นิยมให้เด็กอยู่ในโอวาท ทำตามที่ยอกและสอน หรือนัยหนึ่งเชื่อผู้นำ ตามผู้นำ

ดังนั้น วิธามารดา หรือบุคคลที่เลี้ยงดูจึงเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างแบบแผนลักษณะบุคลิกภาพให้แก่เด็ก ดังที่ ฟรอยด์ (Hall and Lindzey 1981 48 - 50) เจ้าของทฤษฎีจิตวิเคราะห์ได้กล่าวถึงพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กว่าจะพัฒนามันในช่วงห้าขวบปีแรกของมนุษย์ หลังจากนั้นเป็นการเพิ่มรายละเอียดปลีกย่อย จากโครงสร้างพื้นฐานเดิม นอกจากนั้นฟรอยด์ กล่าวถึงขบวนการก่อให้เกิดบุคลิกภาพของคน ๆ นั้น ก็คือการเลียนแบบ (Identification) ที่ได้สะสมมาช่วงต่าง ๆ ของชีวิต และดูเหมือนว่าวิธามารดาเป็นตัวอย่างที่สำคัญที่สุดในการเลียนแบบของเด็ก

การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูนั้นมีการศึกษากันหลายแบบ เป็นต้นว่า โดยการสัมภาษณ์ผู้เป็นมารดาของเด็ก โดยการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก โดยการทดสอบลักษณะที่เด็กรับรู้เอาจาก

การปฏิบัติของบิดามารดา ที่นิยมกันมักจะศึกษาในลักษณะที่เด็กรับรู้เอาจากการปฏิบัติของตนไว้มากน้อยเพียงใดนั้น นิภาพรรณ ไสมนะพันธ์ (นิภาพรรณ ไสมนะพันธ์ 2525 10 อ้างอิงมาจาก Hilliard and Roth. 1969) กล่าวว่าการศึกษาค้นคว้าความจริงในปัจจุบันพิจารณาในแง่คนรับรู้มากกว่า เพราะว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกไปไม่ใช่รูปของความจริง แต่เป็นรูปของการรับรู้ ในเรื่องของความจริงนั้น ๆ ของเขา ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความต้องการและค่านิยมของเขา

อีกด้วย

ประเภทของการอบรมเลี้ยงดูแบ่งออกเป็นหลายลักษณะ เช่น ของโรเจอร์ส (Rogers. 1972 117) ได้แบ่งการอบรมเลี้ยงดูที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็กออกเป็น 3 แบบ คือ

- 1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Democracy)
- 2 การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (Rejection)
- 3 การอบรมเลี้ยงดูแบบโหด , เข้มงวดมากเกินไป (Overprotection)

การอบรมเลี้ยงดูทั้งสามแบบต่างก็ส่งผลถึงบุคลิกภาพของเด็กแตกต่างกันออกไป

ซีเกลแมน (Siegelman. 1965 187) ได้ศึกษาแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของบรอนเฟนเบรนเนอร์ (Bronfenbrenner) ซึ่งแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบคือการให้ความรัก (Loving) การลงโทษ (Punishment) และการเรียกร้องเอาจากเด็ก (Demanding) แบบสอบถามนี้ชื่อว่า "Bronfenbrenner Parent behavior (BPB)" จุดมุ่งหมายของการศึกษาก็คือต้องการอธิบายและวัดผลว่าแบบสอบถามนี้มีประสิทธิภาพหรือไม่โดยได้ทดสอบกับเด็กนักเรียน 212 คน เป็นชาย 81 คน เป็นหญิง 131 คน ที่มีฐานะเศรษฐกิจสังคมค่อนข้างต่ำ เป็นนักเรียนระดับเกรด 4, 5 และ 6 ซึ่งมีนักเรียนตอนที่สุดถึงเรียนเก่งที่สุด แบบสอบถามนี้มีจำนวน 45 ข้อ เด็กจะถูกถามว่าแต่ละข้อในแบบสอบถามนั้นจริงหรือไม่ที่บิดามารดาปฏิบัติของตน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามตอบได้ครบ ทั้ง 3 แบบคือ มีทั้งได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก

เดนนิสและนาจาเรียน (Dennis and Najarian 1967 71) ได้ศึกษางานวิจัยของ ไกด์ฟาร์บี พบว่า เด็กในช่วงอายุ 4 5 - 6 5 ปี ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบถูกทอดทิ้งและแบบให้ความรักอย่างเต็มที่นั้น จะมีความสามารถในวัยคนแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

เฮอรัลล็อก (Hurlock. 1955 433 - 436) กล่าวว่า ปิตามารดาที่อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยคือให้ความรักความอบอุ่น มีเหตุผล ให้อิสระแก่เด็กในการแสดงความคิดโต้ตอบ จะทำให้เด็กมีความกระตือรือร้น มีความคิดสร้างสรรค์

เฮวริคส์และเจนกินส์ (Hewith and Jenkins. 1976 : 8 - 7) ได้รายงานว่า เด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติไม่เป็นระเบียบส่วนใหญ่ มาจากครอบครัวที่ปิตามารดาทอดทิ้งมากเกินไป

วาร์ณงาม รุ่งพิสุทธิพงษ์ (วาร์ณงาม รุ่งพิสุทธิพงษ์ 2522 16 อ้างอิงมาจาก Crowley. 1969) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ของเด็กที่ปิตามารดาปกครองแบบใช้อำนาจและแบบให้ความรักกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบุคลิกภาพ โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง 180 คน ซึ่งเป็นนักเรียนประถมศึกษาของโรงเรียนวัด ผลการวิจัยพบว่า

ปิตามารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก เด็กจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลางและสูง ส่วนเด็กที่มีปิตามารดาปกครองแบบใช้อำนาจ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ทางด้านบุคลิกภาพ พบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเป็นคนก้าวร้าว เคร่งเครียด

ยงยุทธ เปี่ยมผดุง (ยงยุทธ เปี่ยมผดุง 2509 9 - 10) ได้ทำการศึกษาสาเหตุของเด็กที่หนีออกจากบ้าน พบว่า ร้อยละ 30 ของเด็กที่หนีออกจากบ้าน มีสาเหตุมาจากผู้ปกครอง และสาเหตุเหล่านี้มาจากผู้ปกครองเขียนดี ร้อยละ 12 ผู้ปกครองดุด่า ร้อยละ 14 ข้อมูลเหล่านี้แสดงว่าการลงโทษของปิตามารดาจะทำให้เกิดความตึงเครียด และยุ่งยากขึ้น เมื่อมารดาบังคับหรือขัดใจมากเกินไป เด็กเกิดความสับสนและจะหาทางระบายอารมณ์ในทางตรงกันข้ามกับบิดาสั่งสอน

ชูศรี พลิกเพชร (ชูศรี พลิกเพชร 2511 96) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของประเสริฐ เล็กสวาสดี (ประเสริฐ เล็กสวาสดี 2517 11 อ้างอิง

มาจาก Sear.) ระบุว่าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หรือความคุมจะขาดความ
เขื่อมั่นในตนเอง

* ศิริพร พลธิมาศิริวงศ์ (ศิริพร พลธิมาศิริวงศ์ 2511 202) ได้ศึกษาปัญหาทาง
ครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพิบาลและคุ้มครองเด็กกลาง พบว่าปัญหาสำคัญของเด็กวัยรุ่น
คือ บิดามารดาไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ไม่ปรองดองกันและปกครองอย่างเข้มงวดกวดขัน
มากเกินไป

ประยุทธ์ วัชรประดิษฐ์ (ประยุทธ์ วัชรประดิษฐ์ 2514 46) ได้ศึกษาเรื่องความ
สัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและระดับความมุ่งหวัง
ในการเรียนของนักเรียน ม.ศ. 3 จำนวน 110 คน นำผลวิเคราะห์โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์
กับ t - test พบว่า การอบรมเลี้ยงดูในเด็กไทยนั้นส่วนมากเป็นแบบให้ความรัก และแบบคาดหวัง
เอาใจกับเด็กแต่แบบตบตีโทษน้อยมาก เมื่อนำเอาแบบการอบรมเลี้ยงดูไปหาสัมประสิทธิ์สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน พบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาแบบ
ให้ความรักและแบบตบตีโทษน้อย แต่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูการคาดหวังเอาใจจากเด็กมาก นอกจากนี้
ยังพบอีกว่า เด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาในแบบการคาดหวังเอา
ใจจากเด็กจะมีระดับความมุ่งหวังในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิจิตร เกตุขำ (วิจิตร เกตุขำ 2515 82 - 89) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำและความวิตกกังวลของ
นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย รวม 270 คน โดยใช้แบบ
สอบถามการอบรมเลี้ยงดูที่ประยุทธ์ วัชรประดิษฐ์ ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของบรอนเฟน
เบรนเนอร์ (Bronfenbrenner) ผลการศึกษาพบว่า ในการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาทั้งสาม
แบบนั้น การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและแบบตบตีโทษจะส่งผลต่อบุคลิกภาพของเด็กมากพอ ๆ กัน
ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบเสียใจหรือเอาใจกับเด็กส่งผลต่อบุคลิกภาพน้อยกว่าสองแบบแรก

วิวัฒน์ มุทธสถาน (วิวัฒน์ มุทธสถาน 2523 62) ได้ศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความมีวินัยในตนเอง กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 443 คน
พบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเองอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์ทางลบกับความ
มีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เสวิม เกียรติ พรหมมยุ (เสวิม เกียรติ พรหมมยุ 2523 100 - 101) ได้ศึกษา
เรื่องอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน
จังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองตามแนวของบรอนเฟนเบรนเนอร์
(Bronfenbrenner) กลุ่มตัวอย่างครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 400 คน พบว่า
เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักนั้นมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีสูง แต่เด็กที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบลงโทษและแบบคาดหวังเอาจากเด็ก เด็กจะมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีต่ำ

✓ นิภาพรรณ ไสมนะพันธ์ (นิภาพรรณ ไสมนะพันธ์ 2525 106 - 123) ได้ศึกษา
เปรียบเทียบบุคลิกภาพของบุตรตามลำดับการเกิด การอบรมเลี้ยงดูและสถานภาพทางเศรษฐกิจ
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมปีที่ 4 จำนวน 228 คน ผลการวิจัยพบว่า

บุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษและบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้อง
เอาจากเด็ก มีปัญหาด้านบุคลิกภาพด้านสัมพันธ์ในครอบครัวมากกว่าบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู
แบบให้ความรัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก มีปัญหาในด้านบุคลิกภาพด้าน
ความสัมพันธ์ในสังคมมากกว่าบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและบุตรที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก มีปัญหาในด้านบุคลิกภาพความ
มั่นคงทางอารมณ์ มากกว่าบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

บุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษและบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้อง
เอาจากเด็ก มีปัญหามโนทัศน์การทำความดีผู้อื่น มากกว่าบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็กมีปัญหาในบุคลิกภาพด้านการปรับตัวให้เข้ากับความเป็นจริง มากกว่าบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็กมีปัญหาในบุคลิกภาพด้านอารมณ์ มากกว่าบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก และบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบดงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก มีปัญหาในด้านบุคลิกภาพด้านการเป็นผู้นำมากกว่าบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก และบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบดงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ✓

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ ✓

แคทเทิล (Hall and Lindzey. 1965 386 - 411) ได้ให้ความหมายคำว่า บุคลิกภาพไว้อย่างกว้าง ๆ "บุคลิกภาพ คือสิ่งที่ช่วยให้เราทำนายได้ว่า บุคคลจะทำอะไร ในสถานการณ์ที่กำหนดให้ จุดมุ่งหมายการวิจัยทางจิตวิทยาในด้านบุคลิกภาพก็เพื่อสร้างกฎเกี่ยวกับสิ่งที่บุคคลต่าง ๆ จะทำให้รู้ว่าเขาจะอยู่ในสังคมใด หรือในสถานการณ์ใด ที่สิ่งแวดล้อมเป็นตามปกติ บุคลิกภาพเกี่ยวข้องกับบุคคลทั้งหมด ทั้งพฤติกรรมที่เปิดเผยและซ่อนเร้นอยู่ภายใน" จากการศึกษานี้ของศิริพร ทลิสมศิริวงศ์ (ศิริพร ทลิสมศิริวงศ์ 2511 25 อ้างอิงมาจาก SIMMON. 1970) พบว่าบิดาที่ปล่อยปละละเลยเด็ก จะทำให้เด็กเป็นคนก้าวร้าว บิดาที่ประคบประหงมเด็กเกินไปจะทำให้เด็กไม่มั่นใจในตัวเอง บิดามารดาที่เข้มงวดกับเด็กใช้อำนาจกับเด็ก ทำให้เด็กเป็นคนเจ้าระเบียบ เก็บตัว บิดามารดาที่ยอมจำนนต่อเด็กจะทำให้เด็กขาดความรับผิดชอบ

อัลพอร์ท (Allport. 1961 427 - 428) กล่าวถึงการศึกษาของ Jung (Jung) ในเรื่องบุคลิกภาพมีสองแบบ คือบุคลิกภาพแสดงตัว (Extraversion) และบุคลิกภาพเก็บตัว (Introversion) คนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว จะเป็นคนที่มุ่งความสนใจออกนอกตัวเอง สนใจบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อม ชอบแสดงออก ชอบสมาคมกับบุคคลอื่น เป็นคนเปิดเผย กล้าหาญ ชอบผจญภัย และกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพเป็นจริง

ไอเซนค์ (H. J. Eysenck. 1959 อ้างอิงมาจาก สมทรง สุวรรณเลิศ และคณะ 2512 : 17) เป็นผู้คิดแบบทดสอบบุคลิกภาพชื่อ Maudsley Personality Inventory (M.P.I.) แบบทดสอบนี้ใช้สำหรับประเมินบุคลิกภาพที่แสดงออกในคุณลักษณะสองอย่างคือ แสดงตัว - เก็บตัว และหวั่นไหว - มั่นคง ไอเซนค์ได้ให้คำจำกัดความที่ถือว่าเป็นแบบของลักษณะบุคลิกภาพดังกล่าวตามข้อความโดยสังเขปคือ

บุคลิกภาพแสดงตัว (Extraversion) หมายถึง ลักษณะของบุคคลชอบเข้าสังคมทำอะไรไม่ใคร่ระมัดระวังตัว ชอบกิจกรรมที่ให้ความตื่นเต้น สนุกสนานร่าเริง ไม่จำเจมองโลกในแง่ดี และเป็นคนแสดงอารมณ์ความรู้สึกอย่างเปิดเผย

บุคลิกภาพเก็บตัว (Introversion) เป็นลักษณะบุคลิกภาพที่ตรงข้ามกับบุคลิกภาพแสดงตัว (Extraversion) คือเป็นลักษณะของบุคคลที่ชอบเก็บตัวทำอะไรเต็มไปด้วยความระมัดระวัง และมักมีแผนการล่วงหน้า อาจเป็นคนเอาใจสูง เอาตัวเจ้าระเบียบไม่ใคร่แสดงอารมณ์ความรู้สึก ไม่ชอบกิจกรรมที่ตื่นเต้นโลดโผน และอาจมองโลกในแง่ร้าย

บุคลิกภาพอาการโรคประสาท (Neuroticism) หมายถึงลักษณะของบุคคลที่มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย คิดมาก มีความไม่เยือกเย็นที่จะเป็นโรคประสาทได้ง่าย เมื่อมีปัญหาคะเทือนอารมณ์ มักมีอาการโรคทางกายที่เกิดจากการวิตกกังวลด้วย

บุคลิกภาพมั่นคง (Stability) หมายถึง ลักษณะบุคคลที่มีอารมณ์มั่นคง ไม่อ่อนไหวง่าย เชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผล มองโลกในแง่ของความเป็นจริง เป็นบุคลิกที่แสดงถึงความมีสุขภาพจิตดี และตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพอาการโรคประสาท (Neuroticism) ✓

การศึกษา บุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดกฎหมาย นับเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระทำให้เข้าใจถึงปัจจัยของการกระทำผิดได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับพฤติกรรมกระทำความผิดกฎหมายมีความเกี่ยวข้องกัน บุคลิกภาพบางประการมีส่วนผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ หรือพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน ซึ่งอาจจะนำสู่การกระทำความผิดกฎหมายในที่สุด และการที่จะเข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ได้ถูกต้อง จำเป็นต้องศึกษาบุคลิกภาพอันเกี่ยวกับพฤติกรรมนั้น ๆ

นักอาชญาวิทยาคนสำคัญ ที่ได้ศึกษาความสำคัญของบุคลิกภาพที่มีผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดกฎหมาย ได้แก่ ไอเซนค์ (H. J. Eysenck. 1970 : 149 - 150) เขา

ได้ศึกษาบุคลิกภาพของอาชญากร เปียมเทียบกับบุคลิกภาพของผู้ที่ได้กระทำผิดกฎหมาย ผลปรากฏว่าบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่เปียงเบนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

คี เอช รัสเซลล์ (Russell. 1969 140 - 152) ศึกษาผู้ต้องขัง และจัดระบบของผู้กระทำผิดไว้ดังนี้

1 คนปกติ เป็นบุคคลที่มีโครงสร้างบุคลิกภาพดีมาโดยตลอด แต่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี ทำให้กระทำความผิด ส่วนใหญ่กระทำความผิดในวัยรุ่น พบร้อยละ 9 ความประพฤติดีกปกติหายได้เอง

2 พวกที่มีอาการทางประสาท พบในพวกที่มีอารมณ์เศร้า ภาวะจิตใจอยุ่คล้อยกับเด็ก พบร้อยละ 13.6

3. พวกวิกลจริต การกระทำความผิดเป็นผลของการรู้ลึกรู้เห็นที่ผิดปกติ พบร้อยละ 18 1

4. พวกที่มีความบกพร่องของอีโก้ เป็นพวกที่มีอารมณ์รุนแรง ขาดวัฒนธรรม พบร้อยละ 16 1

5. พวกที่มีลักษณะแปรปรวน (Character disorders) เป็นชาวอาชญากรที่กระทำความผิดซ้ำ ๆ มีท่าทีต่อต้านสังคม และมีความประพฤติดีกปกติก่อนวัยรุ่น ไม่สามารถเข้ากับผู้อื่นได้ พวกนี้มีอีโก้บกพร่อง ในระยะแรกเริ่มของชีวิตทำให้จิตใจหยุดการเจริญเติบโตไม่สามารถรับรู้ในสิ่งปกติ ไม่สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่น และไม่สามารถควบคุมแรงผลักดันได้ ชาวอาชญากรพวกนี้จะมีปัญหาเกี่ยวกับผู้ที่มิใช่อ่านหน้าที่ตั้งแต่เด็ก ๆ

ไอเซนค (Eysenck. 1970 130 - 149) ได้ศึกษาบุคลิกภาพผู้กระทำความผิดกฎหมายหรืออาชญากร รายงานว่า ผู้กระทำความผิดกฎหมาย ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแสดงตัว และมีการแสดงอารมณ์ออกอย่างรุนแรง

กินบอนส์ (Gibbons. 1969 132 - 136) แห่งโรงพยาบาลบอคเลย์ในกรุงลอนดอน ได้ศึกษาเยาวชนชายอายุระหว่าง 16 - 21 ปี ซึ่งกระทำความผิดกฎหมาย โดยก่ออาชญากรรมอย่างรุนแรง จำนวน 200 คน เยาวชนนี้ถูกตัดสินให้เข้ารับการอบรมพิเศษ ณ สถานบอร์สตาล ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนเหล่านี้มีบุคลิกภาพแสดงตัว และได้ศึกษาบุคลิกภาพ

ของเยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมายและมิได้กระทำความผิดกฎหมาย ปรากฏว่า เยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมายมีบุคลิกภาพแสดงตัวมากกว่าเยาวชนที่มิได้กระทำความผิดกฎหมาย

สำหรับในประเทศไทย สมทรง สุวรรณเลิศ และคณะ (สมทรง สุวรรณเลิศ และคณะ 2512 18 - 20) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพ โดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพชื่อ The Maudsley Personality Inventory (M.P.I.) ทดสอบเป็นรายบุคคลและเป็นหมู่ โดยไม่จำกัดเวลาในการสอบ กลุ่มตัวอย่างใช้บุคคล 3 กลุ่ม คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 จำนวน 300 คน นักเรียนฝึกหัดครู จำนวน 300 คน และนักศึกษาแพทย์ จำนวน 300 คน การเปรียบเทียบผลที่ได้จากคนไทยทั้งสามกลุ่มกับกลุ่มชาวอเมริกันและชาวอังกฤษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างของคนไทยคะแนนต่ำกว่านิสิตชาวอเมริกันในมหาวิทยาลัย และใกล้เคียงกับคตินิสัยของชาวอังกฤษในลักษณะแสดงตัว ผลที่ได้อาจเป็นข้อเสนองานได้ว่าคนไทยมีบุคลิกภาพเก็บตัวมากกว่าคนอเมริกัน แต่คล้ายกับคนอังกฤษ ซึ่งเก็บตัวมากกว่าคนอเมริกัน

สุลิตี อิงสว่าง (สุลิตี อิงสว่าง 2516 82) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบของเด็กรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง กับเด็กรุ่นในโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ เด็กรุ่นในโรงเรียน เด็กรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ที่กระทำความผิดคนเดียว และที่กระทำความผิดเป็นกลุ่ม พบว่าทั้งสามกลุ่มมีบุคลิกภาพแสดงตัวเก็บตัวไม่แตกต่างกัน สำหรับด้านอายุนั้นไม่พบว่าเด็กรุ่นตอนต้น (อายุ 13 - 16) มีบุคลิกภาพเก็บตัวมากกว่าเด็กรุ่นตอนปลาย (อายุ 17 - 21)

เสริมเกียรติ พรหมมุข (เสริมเกียรติ พรหมมุข 2523 100 - 101) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองตามแนวของบรอน เฟน เบรน เนอร์กับนักเรียนจำนวน 400 คน พบว่าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความซุกซนมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีสูง แต่เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบลงโทษและแบบคาดหวังเอาจากเด็ก เด็กจะมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีต่ำ

นิภาพรรณ ไสมนระพันธ์ (นิภาพรรณ ไสมนระพันธ์ 2525 168 - 123) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของบุตร ตามลำดับการเกิด การอบรมเลี้ยงดูและสถานสภาพทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 268 คน ผลการวิจัยพบว่า

บุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเรีงร้อมเอาจากเด็ก มีปัญหาด้านบุคลิกภาพด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านอารมณ์ และการเป็นผู้นำ มากกว่าบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก และบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษและบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเรีงร้อมเอาจากเด็ก มีปัญหาในด้านบุคลิกภาพด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวมากกว่าบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

บุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเรีงร้อมเอาจากเด็กมีปัญหาในบุคลิกด้านความมั่นคงทางอารมณ์มากกว่าบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศและวัยของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ผลการค้นคว้าของสำนักงานสอบสวนของรัฐ (Federal Bureau of Investigation) (อ้างอิงมาจาก ศิริพร ทิมศิริวงศ์ 2511 14) เมื่อปี ค.ศ. 1959 ได้ทำการสำรวจจากเมืองต่าง ๆ จำนวน 1,768 เมือง ในสหรัฐอเมริกา จำนวนผู้กระทำความผิดกฎหมายทั้งหมดเป็นพวกที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี มีจำนวน 123,000 คน โดยแยกเป็นพวกที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีจำนวน 120,492 คน พวกที่มีอายุระหว่าง 15, 16 และ 17 ปี มีจำนวน 200,176 คน

สำหรับในประเทศไทย จากสถิติและเยาวชนที่ถูกจับส่งตัวมาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง โดยแสดงจำนวน อายุ และเพศ ของเด็กและเยาวชน ตามตารางต่อไปนี้

ท ศ	เด็ก (อายุ 7 - 14 ปี)			เยาวชน (อายุ 14 - 18 ปี)			รวมทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
2518	358	41	399	3,425	177	3,598	3,995
2519	326	36	362	3,521	269	3,620	4,182
2520	439	51	490	3,129	216	3,339	3,829
2521	287	72	359	3,333	250	3,583	3,942
2522	491	89	580	3,179	251	3,430	4,010
2523	470	47	517	2,882	271	3,093	3,610
2524	256	33	289	2,039	170	2,209	2,498

วันเพ็ญ อายุการ (วันเพ็ญ อายุการ 2512 ๑๑) ได้ศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมแสดงออกถึงบุคลิกภาพกับตัวแสดงตัว การยอมรับตัวเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กวัยรุ่น จำนวน 261 คน โดยใช้แบบสอบถามของลิเกดเชกคองของเบส และแบบสำรวจบุคลิกภาพรวมของมิชิโซค้ำ ผลปรากฏว่า นักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 17 - 21) มีลักษณะแสดงตัวมากกว่านักเรียนวัยรุ่นตอนต้น (อายุ 13 - 16) เด็กวัยรุ่นตอนต้นมีลักษณะเก็บตัวมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลาย และยังพบอีกว่า บุคลิกภาพของเด็กชายและเด็กหญิง เด็กชายมีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กหญิง ซึ่งค้ำกับ รีดดิง (วันเพ็ญ อายุการ 2526 ๑๑ อ้างอิงมาจาก Rhidding.) เกี่ยวกับบุคลิกภาพ แสดงตัว - เก็บตัว ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน ๑๐๐ คน อายุ 12 ปีขึ้นไป พบว่าเด็กหญิงแสดงตัวมากกว่าเด็กชาย

ฐิติ อ่อนโคกสูง (ฐิติ อ่อนโคกสูง 2516 ๑4) ศึกษาความสัมพันธ์บุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเองกับคุณธรรมพลเมืองดี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน ๑๐๐ คน พบว่าเด็กชายมีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กหญิง

กาญจนา ควารสุภา (กาญจนา ควารสุภา 2516 : ๑๑) ได้ศึกษาความสัมพันธ์
 มุขลิกภาพแสดงตัว - เก็บตัว ความรู้สึกรับผิดชอบและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี กลุ่มตัวอย่างเป็น
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ พบว่า เด็กชายมีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กหญิง อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ ๐.๑

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของบิดามารดา

ประทีป มหาพันธ์ (ประทีป มหาพันธ์ 2521 70) กล่าวว่าครอบครัวมีความ
 สำคัญในการอบรมบ่มนิสัยให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่ต้องการ แลตัวจักรสำคัญของครอบครัว
 ได้แก่ บิดามารดาสามารถอบรมบ่มนิสัยของบุตรของตนให้มีความรู้ความสามารถ มีความเชื่อ
 ทัศนคติ ค่านิยม ตลอดจนแนวทางการปฏิบัติให้เป็นไปตามต้องการของครอบครัวและของสังคมได้ แต่
 การอบรมบ่มนิสัยของบิดามารดา จะมีประสิทธิภาพหรือบรรลุผลเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับภูมิหลังหรือ
 การอบรมบ่มนิสัยที่บิดามารดาได้เคยรับมาก่อน หรือรับการศึกษที่บิดามารดาเคยได้รับจากโรงเรียน
 เหล่านี้เป็นปัจจัยในตัวบิดามารดาเอง นอกจากนั้น ยังขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมภายในครอบครัวและ
 สิ่งแวดล้อมในสังคม ซึ่งจัดได้ว่าเป็นภูมิหลังที่มีความสำคัญไม่น้อย ถ้าหากบิดามารดามีภูมิหลังดี มี
 การศึกษาสูง มีสิ่งแวดล้อมภายในครอบครัวดีและสิ่งแวดล้อมภายนอกดี เหล่านี้ย่อม เป็น เครื่องประกัน
 ได้ว่า การอบรมบ่มนิสัยบุตรให้เป็นคนดีมีศีลธรรม ย่อมประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอน ครอบครัวที่มี
 ส่วนผลักดันให้เด็กกลายเป็น เด็กเกเร หรือประพฤติดีดกฏหมายนั้นส่วนใหญ่ บิดามีการศึกษาน้อย มี
 สุขภาพทางกายและทางจิตไม่ปกติ ซึ่งเป็นทางทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบิดามารดาเสื่อมลง
 ซึ่งสอดคล้องกับ จิตรา เฝ้าทรัพย์ (จิตรา เฝ้าทรัพย์ 2520 ๑๐) ได้ศึกษาทัศนคติของ
 เด็กวัยรุ่นที่ศึกษา เสพติดที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับเด็กวัยรุ่นชายที่ศึกษา เสพติดของ
 โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร และโรงพยาบาล
 ศัลยศาสตร์ ปทุมธานี ที่มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี จำนวน 100 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดา
 มีระดับการศึกษาชั้นประถมจะติดยาเสพติดเป็นจำนวนมากที่สุด แต่กลุ่มที่บิดามารดามีการศึกษาสูงจะ
 ติดยาเสพติดน้อยที่สุด สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดามีการศึกษาสูงติดยาน้อยที่สุด อาจเป็น

เพราะว่าบิดามารดาที่มีการศึกษาสูงมักจะมีจรรยาบรรณเลี้ยงดูแบบอ่อนโยนผ่อนตามมากกว่า ทั้งนี้เพราะว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงย่อมมีความรู้ ความเข้าใจวิธีอบรมบุตรธิดา ทำให้บุตรธิดาได้ถูกวิธีกว่าบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาต่ำ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของบิดามารดา

สุชา จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม 2520 84 - 87) ได้กล่าวถึง สัมพันธภาพของบิดามารดากับเด็ก ว่าบิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน (Broken home) หมายถึงการที่บิดามารดาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือทั้งสองฝ่ายไม่ได้อยู่ด้วยกันจะเป็นไปด้วยการหย่าร้าง การตายหรือการทอดทิ้ง หรือการแยกกันอยู่ก็ตาม จะเป็นผลให้เด็กขาดความเอาใจใส่ดูแล ไม่ได้รับความรัก ความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจ เท่ากับบิดาอยู่ร่วมกัน มีผลทำให้เด็กมีความรู้สึกว่าจะไม่ปลอดภัย รู้สึกถูกทอดทิ้ง ให้อึดใจเดียว ขาดผู้ที่จะเป็นแบบอย่างของเด็ก การที่เด็กขาดคนดูแลและเอาใจใส่ ทำให้เด็กมีอิสระมาก และมีโอกาสที่ประพฤติดีสิ่งที่ไม่ดี โดยที่ไม่มีผู้ใหญ่จะทราบหรือคอยดูแลป้องกัน คำกล่าวนี้สอดคล้องกับ ประเทิน มหาชินธ์ (ประเทิน มหาชินธ์ 2521 85) ซึ่งกล่าวว่า สภาพครอบครัวสามารถส่งผลอย่างใหญ่หลวงถึงพฤติกรรมของเด็ก สภาพครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ เช่น มีการสูญเสียบิดามารดา ไม่ว่าจะเป็นการตาย การหย่าร้าง การแยกกันอยู่ การอยู่ห่างกันนาน หรือครอบครัวอยู่ภาวะตกต่ำ เป็นต้น เหล่านี้ทำให้เกิดผลเสียแก่การของเด็ก เมื่อเด็กขาดบิดามารดา เด็กจะถูกทอดทิ้งให้อยู่ในสภาพที่ด้อย เสริมธุรกิจ เกิดความคับข้องใจ มีปัญหาในการปรับตัว และเกิดความไม่สมบูรณ์ทางสังคม เด็กที่ขาดทั้งบิดามารดาจะมีความรู้สึกขาดความรักความอบอุ่นในชีวิต

สภาพแตกแยกของครอบครัว มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด ได้มีการค้นคว้าถึงสภาพครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ บอนเซอร์ (Bonser 1918 38 - 40) รายงานว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย มาจากครอบครัวที่แตกแยก มากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีได้กระทำผิดกฎหมายถึงสองเท่า วิทแมนและฮัฟแมน (Wittman and Huffman 1946 167 - 182) ได้ศึกษาเด็กวัยรุ่นในรัฐอิลลินอยส์ พบว่า เด็กเกเรที่เข้ารับการฝึกอบรมนั้นมาจากครอบครัวแตกแยก มากกว่าเด็กปกติที่อยู่ในเขตเดียวกัน

อภัย สุวรรณบุปผา (อภัย สุวรรณบุปผา 2518 18 - 15) จากการศึกษาของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ปรากฏว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองร้อยละ 45.50 แยกกันอยู่กับคู่สมรสและส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านอาชีพและรายได้ การอบรมเลี้ยงดู

จากสถิติสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2513 - 2524 ปรากฏว่ามีจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น 2,488 คน เป็นเด็กที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันกระทำผิด จำนวน 1,228 คน รองลงมาคืออยู่ร่วมกับมารดา จำนวน 588 คน อยู่ร่วมกับบิดาจำนวน 338 คน อยู่ร่วมกับบุคคลอื่น จำนวน 321 คน น้อยที่สุดคือ เร่ร่อน จำนวน 43 คน จะเห็นได้ว่ามีจำนวนเด็กที่ไม่ได้อยู่ร่วมกับบิดามารดา รวมทั้งสิ้น 1,272 คน เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะของครอบครัวของเด็กและเยาวชน

กระทรวงมหาดไทย (อ้างอิงมาจาก สุชา จันทน์เอม 2520 : 91) กล่าวว่า "ผู้กระทำผิดหรืออาชญากรส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาดำ มีรายได้น้อย ไม่มีอาชีพแน่นอน" นอกจากนี้ สุชา จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม 2520 : 91) ได้กล่าวว่าครอบครัวที่ประสบทุกข์ไม่ดี บิดามารดาต้องออกหาเช้ากินค่ำ หรือบิดามารดาไม่มีงานทำ หรือผู้นำของครอบครัวไม่มีความสามารถที่จะหาเงินมาเลี้ยงครอบครัวได้ ค่าครองชีพสูงจึงทำให้บิดามารดาไม่อาจสละเวลามานั่งสั่งสอนลูกได้ จำเป็นต้องปล่อยปละละเลย ไม่มีเวลามานั่งสอนศีลธรรม จรรยา มารยาท หรือควบคุมการเล่าเรียน ดังนั้นเด็กจึงขาดการเป็นคนที่มีการระเบียบแบบแผน ขาดการอบรม ขาดการกินดีอยู่ดี ในที่สุดเด็กเกิดการเบือนน่านคบเพื่อนเลวก็เสียไป ✓

ศิริพร หลิมศิริวงศ์ (ศิริพร หลิมศิริวงศ์ 2511 : 208) ได้ศึกษาปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกับเด็กและเยาวชนชาย จำนวน 300 คน ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางและเยาวชนหญิง โดยใช้แบบสอบถาม พบว่า ฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัว มีอิทธิพลมากต่อความประพฤติของเด็ก และได้จัดระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กอันดับที่หนึ่งคือ ฐานะทางการเงินของเด็ก

จากสถิติของศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2513 - 2524 แสดงสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่พิจารณาว่ามีความผิด สาเหตุหนึ่งที่สำคัญคือฐานะและเศรษฐกิจ แต่จากการศึกษาของ ประทีป มหามินทร์ (ประทีป มหามินทร์ 2521 : 211) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษากับการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน ได้พบว่าเยาวชนมีฐานะแตกต่างกันอย่างไรก็ตาม มีการกระทำผิดใกล้เคียงกัน และให้เหตุผลว่า อันที่จริงฐานะของครอบครัวที่ดี หรือสภาพทางสังคมที่ดี มิได้มีผลต่อการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชนมากนัก แต่ความบกพร่องภายในครอบครัวมีความสำคัญมากกว่า ความบกพร่องในครอบครัวมีผลทำให้เยาวชนกระทำผิดกฎหมายได้มาก ความบกพร่องภายในครอบครัว หมายถึง การขาดสัมพันธ์ในครอบครัว เยาวชนขาดผู้อบรมและให้คำแนะนำ เยาวชนไม่รู้จักใช้เวลาดำรง ขาดการสั่งสอนและการขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในครอบครัว สภาพบ้านแตกและสภาพครอบครัวที่มีความขัดแย้งทางเศรษฐกิจ บิดามารดาไม่มีเวลาเอาใจใส่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตร เหล่านี้ยังผลให้เยาวชนกระทำผิดกฎหมายได้ง่าย

✓สุภา มาตาทูล (สุภา มาตาทูล 2518 : 20) ได้ศึกษาคนไข้ที่มารักษาในโรงพยาบาล จากการค้นคว้า คำนวณแพทย์ของประเทศไทยยืนยันว่า ถ้าเด็กหัวโทะยออกอย่างรุนแรง จะมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม จะแรงผู้อื่น มองคนอย่างไม่เป็นมิตร ไม่ไว้วางใจใคร ก่อให้เกิดความแปรปรวนทางจิต

สมมุติฐานในการวิจัย

1. เด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
2. เด็กและเยาวชนเพศชายและเพศหญิงมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
3. เด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกันมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
4. เด็กและเยาวชนที่มีบิดามีระดับการศึกษาต่างกันมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
5. เด็กและเยาวชนที่มีมารดามีระดับการศึกษาต่างกันมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
6. เด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธ์ภาพของบิดามารดาต่างกันมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
7. เด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกันมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายซึ่งอยู่ที่สถานฝึกและอบรม
เด็กและเยาวชนชายรุ่นใหญ่ (บ้านกฤดา) แขวงบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร และที่
สถานฝึกอบรมเด็กหญิง (บ้านปราณี) แขวงพระนครมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
ในปี พ.ศ. 2527 ที่มีอายุตั้งแต่ 13 - 21 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 826 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายซึ่งอยู่
ที่สถานฝึกและอบรมเยาวชนชายรุ่นใหญ่ (บ้านกฤดา) ในปี พ.ศ. 2527 อายุ 13 - 21 ปี
จำนวน 233 คน และสถานฝึกอบรมเด็กหญิง (บ้านปราณี) ในปี พ.ศ. 2527 อายุ 13 - 21 ปี
จำนวน 53 คน รวมเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 286 คน โดยใช้นักเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม
(Sample Unit) และใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random Sampling) มีลำดับชั้น
ดังนี้

วิธีคำนวณ

ขั้นที่ 1 แยกนักเรียนออกเป็นระดับชั้นและวิชาต่างต่าง ๆ ตามที่สถานฝึกและอบรม
เด็กและเยาวชนรุ่นใหญ่ (บ้านกฤดา) และสถานฝึกอบรมเด็กหญิง (บ้านปราณี) ได้จัดไว้แล้ว

ขั้นที่ 2 สุ่มนักเรียนแต่ละระดับชั้นและวิชาข้างออกมากลุ่มละประมาณ 34 คน เพอร์เซ็นต์
เมื่อรวมนักเรียนจะได้จำนวน 286 คน

1. แบบทดสอบบุคลิกภาพ

ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีจำนวน 48 ข้อ ลักษณะเป็นข้อความถามถึงความเป็นไป ความรู้สึก
และการกระทำของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือลักษณะบุคลิกภาพเก็บตัว - แสวงตัว
(Extraversion - Introversion) และลักษณะบุคลิกภาพมั่นคง - อากาศโรคประสาท
(Stability - Neuroticism) อย่างละ 24 ข้อ โดยสร้างข้อคำถามให้ตรงกับคำนิยามศัพท์

เฉพาะของบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว และบุคลิกภาพมั่นคง - อาการโรคประสาท หาคความ
เที่ยงตรง โดยวิธีสหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับแบบทดสอบบุคลิกภาพของ สมทรง
สุวรรณเลิศ และคณะ เพื่อดูความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ใช้วิธีหาค่าความเชื่อมั่นตามแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา
(Coefficient alpha) (อนันต์ ศรีโสภณ 2522 174) โดยนำไปทดสอบกับเด็กที่
สถานฝึกและอบรมเยาวชนชายรุ่นใหญ่ (บ้านกรูณา) จำนวน 30 คน และสถานฝึกอบรมเด็กหญิง
(บ้านปราณี) จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน แล้วคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น

1.1 การตอบแบบทดสอบ ให้ผู้ตอบอ่านคำถามในแบบทดสอบทีละข้อ และตอบคำถาม
เกี่ยวกับความเป็นไป ความรู้สึก และการกระทำของนักเรียนในแต่ละคำถาม ในคำถามแต่ละคำถาม
มีช่องว่างข้างท้ายให้นักเรียนตอบว่า ใช่ "ไม่แน่ใจ หรือ ไม่ใช่" แล้วขีดที่ละข้อโดยขีด
เครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 3 ช่องของท้ายคำถาม

ตัวอย่าง

- 1 ท่านรู้สึกเป็นสุขที่รวมในงานที่ต้องใช้ความรวดเร็ว
- 2 บางครั้งท่านรู้สึกเป็นสุขบางครั้งเศร้าโดยไม่มีเหตุผล

ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่

1 2 การให้คะแนน ข้อ 1 - 12 เป็นข้อคำถามพฤติกรรมแสดงตัว ถ้าตอบ "ใช่" ให้
2 คะแนน ในบุคลิกภาพแสดงตัว ตอบ "ไม่แน่ใจ" ให้ 1 คะแนน บุคลิกภาพแสดงตัว และ 1 คะแนนใน
บุคลิกภาพเก็บตัวตอบ ไม่ใช่" ให้ 0 คะแนนในบุคลิกภาพแสดงตัว ให้ 2 คะแนนในบุคลิกภาพเก็บตัว
ข้อ 13 - 24 เป็นข้อคำถามพฤติกรรมเก็บตัว ถ้าตอบ "ใช่" ให้ 2 คะแนนในบุคลิกภาพเก็บตัว
ตอบ "ไม่แน่ใจ" ให้ 1 คะแนนบุคลิกภาพเก็บตัว และ 1 คะแนนในบุคลิกภาพแสดงตัว ตอบ ไม่ใช่"
ให้ 0 คะแนนในบุคลิกภาพเก็บตัว ให้ 2 คะแนนในบุคลิกภาพแสดงตัว แล้วนำคะแนนบุคลิกภาพของ
แต่ละด้านรวมกันก็จะได้คะแนนบุคลิกภาพด้านนั้น ๆ ข้อ 25 - 36 เป็นข้อคำถามพฤติกรรมมั่นคง ถ้า
ตอบ "ใช่" ให้ 2 คะแนนในบุคลิกภาพมั่นคง ตอบ "ไม่แน่ใจ" ให้ 1 คะแนนบุคลิกภาพมั่นคง และ 1
คะแนนในบุคลิกภาพอาการโรคประสาท ตอบ ไม่ใช่" ให้ 0 คะแนนในบุคลิกภาพมั่นคง ให้ 2 คะแนน
ในบุคลิกภาพอาการโรคประสาท ข้อ 37 - 48 เป็นข้อคำถามพฤติกรรมอาการโรคประสาทถ้าตอบ
"ใช่" ให้ 2 คะแนนในบุคลิกภาพอาการโรคประสาท ตอบ ไม่แน่ใจ" ให้ 1 คะแนนในบุคลิกภาพ
อาการโรคประสาทและ 1 คะแนนในบุคลิกภาพมั่นคง ตอบ "ไม่ใช่" ให้ 0 คะแนนในบุคลิกภาพอาการ
โรคประสาทให้ 2 คะแนนในบุคลิกภาพมั่นคง และนำคะแนนบุคลิกภาพของแต่ละด้านรวมกันก็จะได้
คะแนนบุคลิกภาพด้านนั้น ๆ

จากลักษณะของแบบทดสอบ เป็นคำถามถึงความ เป็นไป ความรู้สึกและการกระทำของ
 นักเขียนอย่างละ 24 ข้อ นักเขียนคนใดได้คะแนนบุคลิกภาพด้านใดสูงสุดและสูงกว่าบุคลิกภาพด้าน
 อื่น ๆ ไม่ต่ำกว่า 2 คะแนน จะถือว่านักเขียนมีบุคลิกภาพตามลักษณะนั้น ๆ ที่ได้รับคะแนนสูงสุด
 การถือว่าการแตกต่าง 2 คะแนน หรือเท่ากับคะแนนเต็มของหนึ่งพฤติกรรมนั้น เพื่อจะได้แบ่งกลุ่ม
 ตัวอย่างตามประเภทยุคบุคลิกภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตัวอย่าง

	บุคลิกภาพแสดงตัว	เก็บตัว	มั่นคง	อาการโรคประสาท
คะแนน นาย ก	40	10	20	30
คะแนน นาย ข	30	31	22	25

จากตัวอย่างจัดให้นาย ก. มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extraversion) เพราะได้
 คะแนนสูงกว่าคะแนนรองลงมาคือบุคลิกภาพอาการโรคประสาท (Neuroticism) เกินกว่า 2 คะแนน

ส่วนนาย ข. ต้องคัดออกไป ไม่น่าวิเคราะห์ เพราะคะแนนบุคลิกภาพเก็บตัวสูงกว่า
 คะแนนบุคลิกแสดงตัวไม่เกิน 2 คะแนน แม้จะมากกว่าบุคลิกภาพมั่นคง 9 คะแนน มากกว่าบุคลิกภาพ
 อาการโรคประสาท 6 คะแนนก็ตาม

2 แบบสอบถามภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถามนี้ถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวและพื้นฐานของครอบครัวของเด็กและ
 เยาวชน ที่สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายรุ่นใหญ่ (บ้านกฐา) และสถานฝึกอบรมเด็กหญิง
 (บ้านปรางค์) รายละเอียดส่วนตัว ได้แก่ เพศ วิชา พื้นฐานทางครอบครัว ได้แก่ ระดับการศึกษา
 ของบิดามารดา สัมพันธภาพของบิดามารดา รายได้สุทธิต่อเดือนของบิดามารดา

3 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามของ นิภาพรรณ ไสยชนะพันธ์ ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสอบถาม
 การอบรมเลี้ยงดูของ บรอนเฟน เบรนเนอร์ (Bronfenbrenner) ประกอบด้วยคำถามจำนวน 60 ข้อ
 ลักษณะเป็นข้อความ ถามถึงการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ในด้านการให้ความรัก การลงโทษ และ
 การเรียกร้องเอาจากเด็ก อย่างละ 20 ข้อ

๓.1 การตอบแบบสอบถาม ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาว่ามีความคาบปฏิบัติต่อคนอย่างนั้นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด แล้วขีดที่ละข้อ โดยขีดเครื่องหมายถูก (✓) ลงไปในช่องใดช่องหนึ่ง ใน 5 ช่อง ซึ่งอยู่ในกระดาษคำตอบที่แจกให้ต่างหาก

ตัวอย่าง

(๐) บิดามารดาปล่อยให้ฉันไปไหนมาไหนได้

(๐๐) บิดามารดาเป็นคนไม่โหดร้าย เคยทุบตีฉันแรง ๆ

	ทุกครั้ง	เกือบทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
(๐)					
(๐๐)					

๓.2 การตรวจให้คะแนน

ผู้ใดขีดช่องทุกครั้ง ให้ 5 คะแนน

ผู้ใดขีดช่องเกือบทุกครั้ง ให้ 4 คะแนน

ผู้ใดขีดช่องบ่อยครั้ง ให้ 3 คะแนน

ผู้ใดขีดช่องนาน ๆ ครั้ง ให้ 2 คะแนน

ผู้ใดขีดช่องไม่เคย ให้ 1 คะแนน

จากลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามมีลักษณะข้อความถามถึงการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาในด้านให้ความรัก การลงโทษ และการเรียกร้องเอาจากเด็ก อย่างละ 20 ข้อ นักเขียนคนใดได้คะแนน การอบรมเลี้ยงดูด้านใดสูงสุดและสูงกว่าคะแนนการอบรมเลี้ยงดูด้านอื่น ๆ ไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน จะถือว่านักเขียนได้รับการอบรมเลี้ยงดูตามประเภทที่ได้รับคะแนนสูงสุด การถือว่าคะแนนแตกต่าง 5 คะแนน หรือเท่ากับคะแนนของหนึ่งพฤติกรรมนั้น เพื่อจะได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามประเภทการอบรมเลี้ยงดูได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตัวอย่าง

การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ แบบเรียกร้องเอาจากเด็ก

คะแนนของนาย ก	89	76	67
คะแนนของนาย ข	76	80	50

จากตัวอย่างจัดให้นาย ก ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบดงไทย เพราะได้คะแนนสูงกว่า
คะแนนตรงลงมาคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักเกินกว่า 5 คะแนน

ส่วนนาย ข ต้องคัดออกไปไม่นำมาวิเคราะห์เพราะคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ดงไทยสูงกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักไม่เกิน 5 คะแนน แม้จะมากกว่าการอบรมเลี้ยงดู
แบบเลี้ยงกรรือเองเอาจากเด็กจนเกินไปถึง 30 คะแนนก็ตาม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูไปหาค่าความเชื่อมั่นแต่ละค่าน โดยวิธี
สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) กับเด็กที่สถานฝึกและอบรมเยาวชนชายรุ่นใหญ่
(บ้านกฤษณา) จำนวน 30 คน และสถานฝึกอบรมเด็กหญิง (บ้านปราณี) จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น
60 คน แล้วคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{Ferguson. 1971 . 45})$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}} \quad (\text{Ferguson. 1971 . 67})$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าความแปรปรวน (Variance) โดยยกกำลังสองของค่าความเบี่ยงเบน

มาตรฐานคือ

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

S^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha)

$$r_{\alpha} = \frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{\sum S_1^2}{S_t^2} \right) \quad (\text{อนันต์ ศรีโสภณ 2522 174})$$

เมื่อ r_{α} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum S_1^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแบบทดสอบแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

K แทน จำนวนข้อสอบทั้งหมดในแบบทดสอบ

5. หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ใช้สูตร (Garrett. 1969 : 143)

$$r = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum X, \sum Y$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X กับคะแนน Y ตามลำดับ

$\sum X^2, \sum Y^2$ แทน ผลรวมแคะด้วยยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนน X กับคะแนน Y

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

6. ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสองกลุ่ม โดยใช้การทดสอบ t - test ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}} \quad (\text{Guildford 1965 184})$$

เมื่อ $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
 S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
 N_1, N_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
 t แทน ค่าสถิติที่ใช้ใน t - distribution

7 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับตัวแปรโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน CR - K, ANOVA (Cochran and Cox. 1962 : 98) ทดสอบสมมติฐานโดยสถิติ

$$F = MS_B / MS_W \quad df = (k - 1), (N - k)$$

เมื่อ MS_B แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
 MS_W แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

ระหว่างกลุ่ม $SS_B = k T_j^2 / n_j - X^2 / N, \quad df = k - 1$
 ภายในกลุ่ม $SS_W = X^2 - k T_j^2 / n_j, \quad df = N - k$

SS = ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
 $MS = SS / df$

8 การวิเคราะห์เปรียบเทียบพหุคูณ (M.C.A.) หลังจาก F มีนัยสำคัญจะหา M.C.A. โดยวิธีของ Scheffe (Kirk. 1968 113) โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

$$F = \frac{k C_j \bar{X}_j^2}{(k - 1) MS_W k C_j^2 / n_j} \quad df = (k - 1), (N - k)$$

C_j แทน สัมประสิทธิ์ของการเปรียบเทียบของกลุ่ม
 $\bar{X}_j$ แทน มัชฌิมของตัวแปรตามของกลุ่ม
 n_j แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่ม j

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{x}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
- SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา ใน t - distribution
- F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา ใน F - distribution
- SS แทน ผลรวมกำลังสอง
- MS แทน ค่ากำลังสองเฉลี่ย
- df แทน ระดับขั้นแห่งความอิสระ
- * แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 7 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของ เด็กและ เยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน
- ตอนที่ 2 การ เปรียบเทียบบุคลิกภาพของ เด็กและ เยาวชนที่มีเพศชายและหญิง
- ตอนที่ 3 การ เปรียบเทียบบุคลิกภาพของ เด็กและ เยาวชนที่มีวัยต่างกัน
- ตอนที่ 4 การ เปรียบเทียบบุคลิกภาพของ เด็กและ เยาวชนที่มีบิดามารดาระดับการศึกษาต่างกัน
- ตอนที่ 5 การ เปรียบเทียบบุคลิกภาพของ เด็กและ เยาวชนที่มีมารดามารดาระดับการศึกษาต่างกัน
- ตอนที่ 6 การ เปรียบเทียบบุคลิกภาพของ เด็กและ เยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดา
- ต่างกัน
- ตอนที่ 7 การ เปรียบเทียบบุคลิกภาพของ เด็กและ เยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของ เด็กและ เยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน โดยจำแนกวิเคราะห์บุคลิกภาพแต่ละด้านดังนี้

1.1 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและ เยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 -การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและ เยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	184.38	92.20	2.818
ภายในกลุ่ม	284	5,596.81	32.72	
รวม	286	5,779.90		

$$F_{05(2,284)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 1 ปรากฏว่า บุคลิกภาพแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ไม่แตกต่างกัน

1 2 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและ
เยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านเก็บตัว
(Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	64.09	32.04	1.061
ภายในกลุ่ม	184	5,345.21	30.20	
รวม	186	5,409.30		

$$F_{05(2,184)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 2 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านเก็บตัว
(Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านเก็บตัว
(Introversion) ไม่แตกต่างกัน

1.3 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	335.16	167.58	6.199*
ภายในกลุ่ม	284	4,839.28	27.04	
รวม	286	5,174.44		

$$F_{05(2,284)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 3 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) แตกต่างกัน

วิเคราะห์ Scheffe ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ปรากฏว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักแบบลงโทษ และเรียกร้องเอาจากเด็ก ส่งผลให้เด็กมีบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) แตกต่างกัน

1.4 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	389.938	194.969	6.88*
ภายในกลุ่ม	284	5,103.81	29.189	
รวม	286	5,493.548		

$$F_{.05} (2, 284) = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 4 ปรากฏว่า บุคลิกภาพอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) แตกต่างกัน

วิเคราะห์ Scheffe ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ปรากฏว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักแบบลงโทษ และเรียกร้องจากเด็ก ส่งผลให้เด็กมีบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ต่างกัน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีเพศชายและหญิง โดย
จําแนกวิเคราะห์บุคลิกภาพแต่ละด้านดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและ
เยาวชนที่มีเพศต่างกัน ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว
(Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน

เพศ	N	$\bar{x}$	SD	t
ชาย	233	23.83	5.18	1.25
หญิง	53	22.8	5.43	

$$t_{0.05 (284)} = 1.960$$

จากตาราง 5 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและ
เยาวชนที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือเด็กและเยาวชน
ที่มีเพศต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ไม่แตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน

เพศ	N	$\bar{X}$	SD	t
ชาย	233	24.15	5.1	1.07
หญิง	53	23.3	5.28	

$$t_{.05 (284)} = 1.960$$

จากตาราง 8 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ไม่แตกต่างกัน

2.3 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชน
ที่มีเพศต่างกัน ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability)
ของเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน

เพศ	N	$\bar{x}$	SD	t
ชาย	233	28.74	4.97	81
หญิง	89	28.28	6.27	

$$t_{05 (284)} = 1.960$$

จากตาราง 7 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มี
เพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน
มีบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ไม่แตกต่างกัน

2.4 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของ
เด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท
(Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน

เพศ	N	$\bar{x}$	SD	t
ชาย	233	21.26	4.78	.78
หญิง	53	21.9	5.60	

$$t_{.05 (284)} = 1.960$$

จากตาราง 8 บ่งชี้ว่า บุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็ก
และเยาวชนที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือเด็กและ
เยาวชนที่มีเพศต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน โดยจำแนกวิเคราะห์บุคลิกภาพแต่ละด้านดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน

วัย	N	$\bar{x}$	SD	t
วัยรุ่นตอนต้น	109	23.68	4.93	557
วัยรุ่นตอนปลาย	177	24.02	4.87	

$$t_{05(284)} = 1.960$$

จากตาราง 9 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ไม่แตกต่างกัน

๖ 2 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและ
เยาวชนที่มีวัยต่างกัน ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion)
ของ เด็กและ เยาวชนที่มีวัยต่างกัน

วัย	N	$\bar{x}$	SD	t
วัยรุ่นตอนต้น	109	24.31	4.9	.516
วัยรุ่นตอนปลาย	177	23.97	6.28	

$$t_{.05 (284)} = 1.960$$

จากตาราง 10 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและ
เยาวชนที่มีวัยต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือเด็กและเยาวชน
ที่มีวัยต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ไม่แตกต่างกัน

3.3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชน
ที่มีวัยต่างกัน ดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของคุณลักษณะด้านมั่นคง (Stability)
ของเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน คือวัยรุ่นตอนปลายมีคุณลักษณะด้านมั่นคงมากกว่าวัยรุ่นตอนต้น

วัย	N	$\bar{x}$	SD	t
วัยรุ่นตอนต้น	109	27.14	5	1.977*
วัยรุ่นตอนปลาย	177	28.10	4.84	

$$t_{0.05 (284)} = 1.645$$

จากตาราง 11 ปรากฏว่า คุณลักษณะด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มี
วัยต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน มี
คุณลักษณะด้านมั่นคง (Stability) แตกต่างกัน

3.4 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism)

ของเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน

วัย	N	$\bar{x}$	SD	t
วัยรุ่นตอนต้น	109	20.85	5.49	1.825
วัยรุ่นตอนปลาย	177	21.88	4.83	

$$t_{.05} (284) = 1.960$$

จากตาราง 12 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของ เด็กและ เยาวชนที่มีปัญหามีระดับการศึกษา
ต่างกัน โดยจำแนกวิเคราะห์บุคลิกภาพแต่ละด้านดังนี้

4.1 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของ เด็กและ
เยาวชนที่มีปัญหามีระดับการศึกษาต่างกัน ดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว
(Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีปัญหามีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	65.219	32.60	1.032
ภายในกลุ่ม	264	8,645.81	31.59	
รวม	266	8,811.03		

$$F_{05(2,264)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 13 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านแสดงตัว
(Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีปัญหามีระดับการศึกษาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีปัญหามีระดับการศึกษาต่างกัน มีบุคลิกภาพ
ด้านแสดงตัว (Extraversion) ไม่แตกต่างกัน

4 2 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีบิดามีระดับการศึกษาต่างกัน ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีบิดามีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	225.703	112.852	3.8198*
ภายในกลุ่ม	284	8,449.83	29.54	
รวม	286	8,776.53		

$$F_{05 (2, 284)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 14 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีบิดามีระดับการศึกษาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีบิดามีระดับการศึกษาต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

วิเคราะห์ Scheffe ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ปรากฏว่าบิดาที่มีการศึกษา ค่ากว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลต่อบุคลิกภาพเด็กด้านเก็บตัว (Introversion) ต่างกัน

4.3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชน
ที่มีปัญหาระดับการศึกษาต่างกัน ดังแสดงในตาราง 15

ตาราง 15 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของคุณลักษณะด้านมั่นคง
(Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	127.984	63.992	1.76
ภายในกลุ่ม	284	10 288.02	36.357	
รวม	286	10,417		

$$F_{05 (2,284)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 15 ปรากฏว่า คุณลักษณะด้านมั่นคง
(Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาระดับการศึกษาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีปัญหาระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณลักษณะ
ด้านมั่นคง (Stability) ไม่แตกต่างกัน

4.4 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism)

ของเด็กและเยาวชนที่มีบิดามีระดับการศึกษาค้างกัน ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีบิดามีระดับการศึกษาค้างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	83.875	41.938	1.36
ภายในกลุ่ม	284	8,728.16	30.834	
รวม	286	8,810.03		

$$F_{.05}(2, 284) = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 16 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีบิดามีระดับการศึกษาค้างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีบิดามีระดับการศึกษาค้างกัน มีบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน โดยจำแนกวิเคราะห์บุคลิกภาพแต่ละด้านดังนี้

5.1 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	118.953	59.4766	2.09
ภายในกลุ่ม	284	8,084.59	28.387	
รวม	286	8,203.55		

$$F_{05(2,284)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 17 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ไม่แตกต่างกัน

5.2 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีมารดา มีระดับการศึกษาต่างกัน ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีมารดา มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	118.75	58.375	2.128
ภายในกลุ่ม	284	7,787.42	27.42	
รวม	286	7,904.17		

$$F_{05(2,284)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 18 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีมารดา มีระดับการศึกษาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีมารดา มีระดับการศึกษาต่างกัน มีบุคลิกภาพ ด้านเก็บตัว (Introversion) ไม่แตกต่างกัน

๘.๓ การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชน
ที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านมั่นคง
(Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	39.1719	19.5859	.876
ภายในกลุ่ม	284	8,080.33	28.9618	
รวม	286	8,119.5		

$$F_{05(2,284)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 19 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านมั่นคง
(Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีบุคลิกภาพ
ด้านมั่นคง (Stability) ไม่แตกต่างกัน

5.4 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาค้างกัน ดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาค้างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	57.8584	28.928	842.057
ภายในกลุ่ม	284	8,782.8	30.709	
รวม	286	8,840.68		

$$F_{05(2,284)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 20 ปรากฏว่าบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาค้างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาค้างกัน มีบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ ๑ การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน โดยจำแนกวิเคราะห์บุคลิกภาพแต่ละด้านดังนี้

๑.1 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน ดังแสดงในตาราง 21

ตาราง 21 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	105.20	51.60	1.903
ภายในกลุ่ม	284	7,766.09	27.64	
รวม	286	7,871.30		

$$F_{05(2,284)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 21 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ไม่แตกต่างกัน

6.2 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน ดังแสดงในตาราง 22

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	190.62	70.9531	0.089
ภายในกลุ่ม	264	6769.70	185.2562	
รวม	266	6960.32		

$$F_{05(2,264)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 22 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ไม่แตกต่างกัน

๘.๓ การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชน
ที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน ดังแสดงในตาราง ๒๓

ตาราง ๒๓ การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านมั่นคง
(Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	116302	58150.90	1.886
ภายในกลุ่ม	864	6868960	31339.20	
รวม	266	6985260		

$$F_{.05 (2, 264)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๒๓ ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านมั่นคง
(Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน มี
บุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ไม่แตกต่างกัน

๑.4 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของ
เด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารคาค้างกัน ดังแสดงในตาราง 24

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการโรค
ประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารคาค้างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	9897.33	9498.68	0.389
ภายในกลุ่ม	284	3560332.70	14919.48	
รวม	286	3570230.03	24418.14	

$$F_{05(2,284)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 24 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านอาการโรค
ประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารคาค้างกัน แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารคาค้างกัน
มีบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 7 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน

โดยจำแนกวิเคราะห์บุคลิกภาพแต่ละด้านดังนี้

7.1 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	32.02	16.01	652
ภายในกลุ่ม	284	8,416.53	29.02	
รวม	286	8,448.55		

$$F_{.05 (2, 284)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 25 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) ไม่แตกต่างกัน

7 2 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน ดังแสดงในตาราง 26

ตาราง 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	81.53	40.77	1.478
ภายในกลุ่ม	284	7,719.83	27.59	
รวม	286	7,861.36		

$$F_{05}(2, 284) = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 26 ปรากฏว่า บุคลิกภาพเก็บตัว (Introversion) ของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) ไม่แตกต่างกัน

7.3 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน ดังแสดงในตาราง 27

ตาราง 27 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	110.70	55.35	1.915
ภายในกลุ่ม	284	0,178.84	28.90	
รวม	286	8,289.84		

$$F_{.05 (2,284)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 27 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) ไม่แตกต่างกัน

7.4 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน ดังแสดงในตาราง 28

ตาราง 28 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	723.8	15,495.7	812943
ภายในกลุ่ม	284	52,194.00	19,081.3	
รวม	286	52,919.80		

$$F_{05(2,284)} = 3.00$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 28 ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั่นคือ เด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน มีบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ไม่แตกต่างกัน

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อ เปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนจำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู
2. เพื่อ เปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชน จำแนกตาม
 - 2.1 เพศของเด็กและเยาวชน
 - 2.2 วัยของเด็กและเยาวชน
 - 2.3 ระดับการศึกษาของบิดามารดาของเด็กและเยาวชน
 - 2.4 สัมพันธภาพของบิดามารดาของเด็กและ เยาวชน
 - 2.5 สถานภาพเศรษฐกิจของครอบครัวของเด็กและ เยาวชน

กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ได้จัดกระทำกลุ่มตัวอย่างจำนวน 286 คน เป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายซึ่งอยู่ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายรุ่นใหญ่ (บ้านกรูณา) จำนวน 233 คน และเด็กและเยาวชนที่สถานฝึกอบรมเด็กหญิง (บ้านพร้าว) จำนวน 53 คน ในปี พ.ศ. 2527

บ้านกรูณา

1	หน่วยสามัญ	จำนวน 78 คน
2	หน่วยช่างพิมพ์	จำนวน 16 คน
3	หน่วยดนตรี	จำนวน 14 คน
4	หน่วยช่างตัดผม	จำนวน 12 คน
5	หน่วยช่างไม้	จำนวน 21 คน
6	หน่วยเกษตร	จำนวน 13 คน
7	หน่วยช่างยนต์	จำนวน 10 คน

8. หน่วยช่างเย็บ	จำนวน	9 คน
9 หน่วยช่างศิลป์	จำนวน	6 คน
10. หน่วยไฟฟ้า - ประปา	จำนวน	5 คน
11 หน่วยโยธา	จำนวน	48 คน
12 ห้องสมุด	จำนวน	1 คน
13 เรือนพยาบาล	จำนวน	1 คน

บ้านปราณี

1. หน่วยสามัญ	จำนวน	28 คน
2 หน่วยฝีมือประดิษฐ์ดอกไม้	จำนวน	29 คน
3 หน่วยตัดเย็บเสื้อผ้า	จำนวน	17 คน
4 หน่วยดนตรีไทย	จำนวน	2 คน

สมมุติฐานในการวิจัย

1. เด็กและเยาวชนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
- 2 เด็กและเยาวชน เพศชายและหญิงมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
- 3 เด็กและ เยาวชนที่มีวัยต่างกันมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
4. เด็กและ เยาวชนที่มีบิดามีระดับการศึกษาต่างกันมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
5. เด็กและ เยาวชนที่มีมารดามีระดับการศึกษาต่างกันมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
6. เด็กและ เยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกันมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
- 7 เด็กและ เยาวชนที่มีสถานภาพ เศรษฐกิจต่างกันมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยตามเกี่ยวกับ รายละเอียดส่วนตัว ระดับการศึกษาของบิดามารดา สัมพันธภาพของบิดามารดา สถานภาพเศรษฐกิจของครอบครัวของเด็กและเยาวชน

2. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งเป็นแบบมาตรฐานการจัดอันดับ 8 อันดับ จำนวน 80 ข้อ ลักษณะเป็นข้อคำถามถึงการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ในด้านการให้ความรัก การลงโทษ และการเรียกร้องเอาจากเด็ก อย่างละ 20 ข้อ ของบรอนเฟนเบรนเนอร์ และได้นำมาทดสอบหาความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่นในแต่ละด้านคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ได้ค่าความเชื่อมั่น 78 การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ ได้ค่าความเชื่อมั่น 78 และการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก ได้ค่าความเชื่อมั่น 78

3. แบบทดสอบบุคลิกภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจำนวน 48 ข้อ เป็นข้อคำถามถึงความเป็นไป ความรู้สึกและการกระทำของเด็กและเยาวชน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือลักษณะบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว และลักษณะบุคลิกภาพมั่นคง - อាកาโรคประสาท อย่างละ 24 ข้อ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบหาความเที่ยงตรง โดยวิธีหาสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบบุคลิกภาพชื่อ Maudsley Personality Inventory (M P I) ได้ค่าความเที่ยงตรงในแต่ละด้านดังนี้คือ บุคลิกภาพแสดงตัว ได้ค่าความเที่ยงตรง .99 บุคลิกภาพเก็บตัว ได้ค่าความเที่ยงตรง .98 บุคลิกภาพมั่นคง ได้ค่าความเที่ยงตรง .99 บุคลิกภาพอาการโรคประสาท ได้ค่าความเที่ยงตรง .80 ความเชื่อมั่นในแต่ละลักษณะคือ ลักษณะบุคลิกภาพเก็บตัว แสดงตัว ได้ค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่น 78 บุคลิกภาพมั่นคง อาการโรคประสาท ได้ค่าความเชื่อมั่น 80

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนที่มีเพศชายและหญิง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบของ เด็กและ เยาวชนที่มีวัยต่างกัน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนที่มีบิดามารดา ระดับการศึกษาต่างกัน

ตอนที่ ๕ การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนที่มีมารดา มีระดับการศึกษาต่างกัน

ตอนที่ ๖ การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน

ตอนที่ ๗ การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีทางสถิติดังนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพระหว่างตัวแปร ๒ ตัวแปร ใช้ t -test
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพระหว่างตัวแปรมากกว่า ๒ ตัวแปร ใช้

วิเคราะห์ความแปรปรวน (Anova)

๓. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนบุคลิกภาพโดยใช้การทดสอบเปรียบเทียบแบบพหุคูณของ เซฟเฟ (Scheffe)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

1. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน
จากการเปรียบเทียบบุคลิกภาพและ เยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน ผลปรากฏว่า

1.1 เด็กและ เยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเสียกร้องเอาจากเด็ก มีบุคลิกภาพด้านแสดงออก (Extraversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐5

1.2 เด็กและ เยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเสียกร้องเอาจากเด็ก มีบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐5

1.3 เด็กและ เยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเสียกร้องเอาจากเด็กมีบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .๐๕ นั่นคือ การให้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบดงไทย และแบบเชยกร้างเอาจากเด็กจะมีบุคลิกภาพด้านความมั่นคง (Stability) ต่อเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กสาวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐๕

1.4 เด็กและเยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบดงไทย และแบบเชยกร้างเอาจากเด็กที่มีบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐๕ นั่นคือการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบดงไทย และแบบเชยกร้างเอาจากเด็กจะมีผลต่อบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

2. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่เพศต่างกัน เปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีเพศชาย และหญิง

2.1 เด็กและเยาวชนเพศชายและหญิงมีบุคลิกภาพด้านแสดงออก (Extraversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐๕

2.2 เด็กและเยาวชนเพศชายและหญิงมีบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐๕

2.3 เด็กและเยาวชนเพศชายและหญิงมีบุคลิกภาพด้านความมั่นคง (Stability) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐๕

2.4 เด็กและเยาวชนเพศชายและหญิงมีบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐๕

3. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนที่มีวัยต่างกัน เปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนที่มีวัยต่างกัน

3.1 เด็กและ เยาวชนที่อยู่ในระยะ เด็กวัยรุ่นตอนต้นและในระยะ เด็กวัยรุ่นตอนปลาย มีบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

3.2 เด็กและ เยาวชนที่อยู่ในระยะ เด็กวัยรุ่นตอนต้นและในระยะ เด็กวัยรุ่นตอนปลาย มีบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐๕

3 3 เด็กและเยาวชนที่อยู่ในระยะเด็กวัยรุ่นตอนต้นและในระยะเด็กวัยรุ่นตอนปลายนั้น เด็กวัยรุ่นตอนต้นมีปัญหามูลคณภาพด้านมั่นคง (Stability) มากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3 4 เด็กและเยาวชนที่อยู่ในระยะเด็กวัยรุ่นตอนต้นและในระยะเด็กวัยรุ่นตอนปลาย มีมุลคณภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การเปรียบเทียบมุลคณภาพของเด็ทและเยาวชนที่มีปีตามีระดับการศึกษาต่างกัน เปรียบเทียบมุลคณภาพของเด็ทและเยาวชนที่มีปีตามีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมที่ 4 สูงกว่าประถมที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3

4 1 เด็กและเยาวชนที่มีปีตามีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมที่ 4 สูงกว่าประถมที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 เด็กและเยาวชนมีมุลคณภาพด้านแสดงออก (Extraversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4 2 เด็กและเยาวชนที่มีปีตามีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมที่ 4 สูงกว่าประถมที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 เด็กและเยาวชนมีมุลคณภาพด้านเก็บตัว (Introversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 เด็กและเยาวชนที่มีปีตามีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมที่ 4 สูงกว่าประถมที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 เด็กและเยาวชนมีมุลคณภาพด้านความมั่นคง (Stability) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4 4 เด็กและเยาวชนที่มีปีตามีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมที่ 4 สูงกว่าประถมที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 เด็กและเยาวชนมีมุลคณภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การเปรียบเทียบมุลคณภาพของเด็ทและเยาวชนที่มีมารดา มีระดับการศึกษาต่างกัน เปรียบเทียบมุลคณภาพของเด็ทและเยาวชนที่มีมารดา มีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมที่ 4 สูงกว่าชั้นประถมที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3

5 1 เด็กและเยาวชนที่มีมารดา มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เด็กและเยาวชนมีบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

5 2 เด็กและเยาวชนที่มีมารดา มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เด็กและเยาวชนมีบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

5 3 เด็กและเยาวชนที่มีมารดา มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เด็กและเยาวชนมีบุคลิกภาพด้านความมั่นคง (Stability) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

5 4 เด็กและเยาวชนที่มีมารดา มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เด็กและเยาวชนมีบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

6 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน เปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดา 3 ด้าน คือ เด็กและเยาวชนที่อยู่รวมกับบิดามารดา อยู่ร่วมกับบิดามารดาคนใดคนหนึ่งอยู่กับญาติ

6 1 เด็กและเยาวชนที่อยู่รวมกับบิดามารดา อยู่กับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง หรืออยู่กับญาติ มีบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

6 2 เด็กและเยาวชนที่อยู่รวมกับบิดามารดา อยู่กับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง หรืออยู่กับญาติ มีบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

6 3 เด็กและเยาวชนที่อยู่รวมกับบิดามารดา อยู่กับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง หรืออยู่กับญาติ มีบุคลิกภาพด้านความมั่นคง (Stability) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

๑ 4 เด็กและเยาวชนที่อยู่ร่วมกับบิดามารดา อยู่กับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง หรือ อยู่กับญาติ มีบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐5

7 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่างกัน เปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีสถานภาพเศรษฐกิจต่ำ สถานะครอบครัวต่ำ สถานะครอบครัวปานกลาง และสถานะครอบครัวสูง

7 1 เด็กและเยาวชนที่มีฐานะของครอบครัวต่ำ สถานะครอบครัวปานกลาง และสถานะครอบครัวสูง มีบุคลิกภาพด้านแสดงตัว (Extraversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐5

7 2 เด็กและเยาวชนที่มีฐานะของครอบครัวต่ำ สถานะครอบครัวปานกลาง และสถานะครอบครัวสูง มีบุคลิกภาพด้านเก็บตัว (Introversion) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐5

7 3 เด็กและเยาวชนที่มีฐานะของครอบครัวต่ำ สถานะครอบครัวปานกลาง และสถานะครอบครัวสูง มีบุคลิกภาพด้านมั่นคง (Stability) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐5

7 4 เด็กและเยาวชนที่มีฐานะของครอบครัวต่ำ สถานะครอบครัวปานกลาง และสถานะครอบครัวสูง มีบุคลิกภาพด้านอาการโรคประสาท (Neuroticism) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐5

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน ผลการวิเคราะห์ในครั้งนี้ ได้ศึกษาบุคลิกภาพด้านแสดงตัว เก็บตัว มั่นคง และอาการโรคประสาท ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจคุ้มครองเด็กกลางที่บ้านกรูณาและบ้านปราณี ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก บุคลิกภาพด้านแสดงตัว เก็บตัวของเด็ก

ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธีต่างกันปรากฏว่ามีบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ นิภาพรรณ ไสมนะพันธ์ (นิภาพรรณ ไสมนะพันธ์ 2525 116 - 123) ได้ศึกษาว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเรียวร้องเอาจากเด็กนั้น มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านอารมณ์ และการเป็นผู้นำ มากกว่าบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบของไทยและแบบให้ความรัก และการศึกษาของ ศิริพร ทลิมศิริวงศ์ (ศิริพร ทลิมศิริวงศ์ 2511 26) ได้ศึกษาว่าบิดามารดา (ขมขู่ เด็ก จะเจ้าระเบียบและเก็บตัว ส่วนการอบรมเลี้ยงดูต่างกันนั้นจะส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านมั่นคง และด้านอาการโรคประสาทต่างกัน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับ นิภาพรรณ ไสมนะพันธ์ (นิภาพรรณ ไสมนะพันธ์ 2525 116 - 123) ได้ค้นพบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียวร้องเอาจากเด็กมีปัญหาด้านความมั่นคงทางอารมณ์มากกว่าบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ดังนั้นในการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องและจะมีผลต่อสุขภาพจิตของเด็ก ดังที่ปรากฏผลในการวิจัยครั้งนี้ ควรมีการเผยแพร่ถึงวิธีการอบรมเด็กเลี้ยงดูเด็ก เพราะการอบรมเลี้ยงดูเด็กถูกวิธีนั้น เป็นการลดปัญหาด้านสุขภาพจิตของเด็กและทำให้เด็กและเยาวชนมีสุขภาพจิตที่มั่นคง เป็นการพัฒนาศักยภาพของประเทศไทย

การอบรมเลี้ยงดูจึงเป็นวิธีการที่น่าสนใจที่จะได้ไปพัฒนาคุณภาพของชีวิตไม่ว่าจะอยู่แห่งใดในประเทศไทยซึ่งเชื่อว่าบุคคลทุกคนที่เกิดมานั้นจะต้องได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างแน่นอน สิ่งนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญซึ่งในการปลูกฝังบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนได้อย่างตรงเป้าหมาย

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีเพศชายและเพศหญิง ผลการวิจัยในครั้งนี้ปรากฏว่าบุคลิกภาพด้านแสดงตัว - เก็บตัว มั่นคงและอาการโรคประสาทของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กที่มีเพศชายและเพศหญิง มีบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (ชูชีพ อ่อนโคกสูง 2516 94) ผลการวิจัยพบว่าเด็กชายมีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กหญิง นอกจากนี้ กาญจนา ควรสุภา (กาญจนา ควรสุภา 2516 98) ผลการวิจัยก็พบว่าเช่นเดียวกันกับชูชีพ อ่อนโคกสูง ได้พบว่าเด็กชายมีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กหญิงเช่นกัน ซึ่งค้านกับ ชิดดิ้ง (วันเพ็ญ อาญการ 2526 99 อ้างอิงจาก Rhiddling.) พบว่าบุคลิกภาพ แสดงตัว - เก็บตัว ของเด็กนักเรียนชายและ

นักเรียนหญิง อายุ 12 ปีขึ้นไป พบว่า เด็กหญิงแสดงตัวมากกว่าเด็กชาย สำหรับในการศึกษาเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กไม่พบว่าเด็กชายและเด็กหญิง มีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพแต่อย่างใด ซึ่งอาจจะ เป็นผลที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กทั้ง 2 แห่งนี้ ได้วางระเบียบและวิธีการปฏิบัติเหมือนกัน ซึ่งจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ในลักษณะเดียวกัน การแสดงความคิด การกระทำของ เด็กจึงไม่แตกต่างกันแต่ประการใด

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีวัยต่างกัน ผลการวิจัยในครั้งนี้ ปรากฏว่าบุคลิกภาพด้านแสดงตัว เก็บตัว และอาการโรคประสาท ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กที่มีวัยต่างกัน ไม่แตกต่างกัน การวิจัยครั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของวันเพ็ญ อานุการ (วันเพ็ญ อานุการ 2512 99) ได้พบว่านักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 17 - 21 ปี) มีลักษณะแสดงตัวมากกว่านักเรียนวัยรุ่นตอนต้น (อายุ 13 - 16 ปี) มีบุคลิกภาพด้านเก็บตัวมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลาย (17 - 21 ปี) เช่นกัน แต่ผลท วิจัยไม่พบว่าบุคลิกภาพแสดงตัว เก็บตัว และอาการโรคประสาท ไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลิกภาพด้านมั่นคงนี้ เด็กวัยรุ่นตอนปลาย (17 - 21 ปี) มีความมั่นคงมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้น (13 - 16 ปี) อาจมากวุฒิภาวะทางสมองมากขึ้น มีประสบการณ์มากขึ้นจึงสามารถที่จะมองโลกในแง่ของความจริง และสามารถที่จะตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน ผลการวิจัยในครั้งนี้ ได้ศึกษาบุคลิกภาพด้านแสดงตัว มั่นคง และอาการโรคประสาท ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ที่มีบิดามีระดับการศึกษาต่างกันคือ บิดาที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า ประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าประถมปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่าบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับคากล่าวของประเทิน มหาพันธ์ (ประเทิน มหาพันธ์ 2521 70) ได้กล่าวว่าตัวจักรสำคัญของครอบครัวได้แก่ บิดามารดาสามารถอบรมบ่มนิสัยของบุตรของตนให้มีความรู้ ความสามารถ มีความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม ตลอดจนแนวทางการปฏิบัติให้เป็นไปตามความต้องการของครอบครัวและของสังคมได้ แต่การอบรมบ่มนิสัยของบิดามารดา จะมีประสิทธิภาพหรือบรรลุผลเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับภูมิหลังหรือการอบรมบ่มนิสัยที่บิดามารดาได้เคยรับมาก่อน หรือรับการศึกษาที่บิดามารดาเคยได้รับจากโรงเรียน การที่บิดามีการศึกษาน้อย มีส่วนผลักดัน

ให้เด็กกลายเป็นเด็กเกเร หรือประพฤตินอกกฎหมาย นอกจากนี้ จิตรา เฝ้าทรัพย์ (จิตรา เฝ้าทรัพย์ 2520 : 90) ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหามีระดับการศึกษาต่ำจะคิดยาเสพติดเป็นจำนวนมากที่สุด แต่กลุ่มที่มีปัญหามีการศึกษาสูงจะคิดยาเสพติดน้อยที่สุด ซึ่งแสดงถึงปัญหาทางสุขภาพจิตของเด็กว่าเด็กที่มีปัญหามีการศึกษาต่ำจะมีปัญหาด้านอารมณ์มากกว่าเด็กที่มีปัญหามีระดับการศึกษาสูงก็อาจจากวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน ส่วนบุคลิกภาพด้านเก็บตัวนั้น เด็กและเยาวชนที่มีปัญหามีระดับต่างกันคือ บิดาที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่มีมารดาที่มีการศึกษาต่างกัน ผลการวิจัยในครั้งนี้ ได้ศึกษาบุคลิกภาพด้านแสดงออก เก็บตัว มั่นคง และอาการโรคประสาทของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน คือบิดาที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่าบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับคำกล่าวของ ประเทิน มหาพันธ์ (ประเทิน มหาพันธ์ 2521 : 70) ได้กล่าวว่าตัวชี้วัดสำคัญของครอบครัวได้แก่ บิดามารดาสามารถอบรมบ่มนิสัยของบุตรของตนให้มีความรู้ ความสามารถ มีความเชื่อ ศักดิ์ศรี ค่านิยม ตลอดจนแนวทางการปฏิบัติให้เป็นไปตามความต้องการของครอบครัวและของสังคมได้ แต่การอบรมบ่มนิสัยของบิดามารดาจะมีประสิทธิภาพหรือบรรลุผลเพียงใดนั้น อยู่กับภูมิหลัง หรือการอบรมบ่มนิสัยที่บิดามารดาได้เคยรับมาก่อน หรือบิดาฐานะครอบครัวต่ำ ฐานะครอบครัวปานกลาง และฐานะครอบครัวสูง ปรากฏว่าบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับ สุชา จันทร์เอม (สุชา จันทร์เอม 2520 : 91) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีเศรษฐกิจต่ำ บิดามารดาต้องออกหาเช้ากินค่ำ หรือบิดามารดาไม่มีงานทำจึงไม่มีเวลา ปล่อยให้ลูกทะเลาะ ไม่มีความมานั่งสอน จึงทำให้เด็กขาดการเป็นคนที่มีระเบียบ แบบแผน และกิจวัตร ทลิมศิริวงศ์ (ศิริพร ทลิมศิริวงศ์ 2511 : 208) พบว่า ฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของความประพฤติของเด็ก และได้จัดระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กเป็นอันดับหนึ่ง คือ ฐานะทางการเงินของเด็ก ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ฐานะของบิดามารดาของเด็กไม่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านแสดงตัว เก็บตัว มั่นคง หรืออาการโรคประสาทแต่อย่างใด

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนที่มีสัมพันธภาพของบิดามารดาต่างกัน

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ได้ศึกษาบุคลิกภาพด้านแสดงตัว เก็บตัว มั่นคงและอาการโรคประสาท ของเด็กและ เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กกลางที่บ้านกรูมาและบ้านปรานี ที่มีสัมพันธภาพของ บิดามารดาต่างกันคือ การอยู่รวมกันของบิดามารดา อยู่กับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง หรืออยู่กับญาติ มีบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดกับ สุชา จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม 2520 84 - 87) ได้กล่าวถึง สัมพันธภาพของบิดามารดากับเด็ก ว่าบิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน (Broken home) หมายถึงการที่บิดามารดาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือทั้งสองฝ่ายไม่ได้อยู่ด้วยกันจะเป็นการหย่าร้าง การตาย หรือการทอดทิ้ง หรือการแยกกันอยู่ก็ตาม จะเป็นผลให้เด็กขาดความเอาใจใส่ดูแลไม่ได้รับความรัก ความอบอุ่น เป็นผลให้เด็กมีโอกาสที่ประพฤติดีสิ่งไม่ดี และทำให้เกิดผลพัฒนาการของเด็ก ซึ่งเด็กจะ เกิดความสับสนข้องใจ มีปัญหาในการปรับตัว และเกิดความไม่สมบูรณ์ในสังคม เด็กที่ขาดทั้งบิดามารดา จะมีความรู้สึกขาดความรัก ความอบอุ่นในชีวิต แต่เมื่อมาศึกษาบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กกลางปรากฏผลการวิจัยว่าบุคลิกภาพด้านแสดงตัว เก็บตัว มั่นคง และ อาการโรคประสาทไม่แตกต่างกัน ยอบแสดงให้เห็นว่าเด็ก เหล่านี้มีลักษณะไม่แตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพ อาจเนื่องจากการถูกวางระเบียบเดียวกัน จึงทำให้บุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 7 การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและ เยาวชนที่มีฐานะของครอบครัวต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาบุคลิกภาพด้านแสดงตัว เก็บตัว มั่นคง และอาการโรคประสาท ของเด็กและ เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กที่บ้านกรูมาและบ้านปรานี ที่มีบิดาฐานะครอบครัวต่ำ ฐานะครอบครัวปานกลาง และฐานะครอบครัวสูง ปรากฏผลว่าบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับ สุชา จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม 2520 91) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีเศรษฐกิจต่ำ บิดามารดา ต้องออกหาเช้ากินค่ำ หรือบิดามารดาไม่มั่งคั่งทำ จึงไม่มีเวลา ปล่อยให้ลูกทำอะไรเลย ไม่มีเวลามานั่งสอน จึงทำให้เด็กขาดการเป็นคนที่มีระเบียบแบบแผน และศิวิล ฟิลิมศิริพร (ศิริพร ฟิลิมศิริวงศ์ 28 2511 206) พบว่า ฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัวมีอิทธิพลมากต่อความประพฤติของเด็ก และได้ จัดระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็ก เป็นอันดับหนึ่ง คือฐานะทางการเงินของ เด็ก ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ ฐานะของบิดามารดาของเด็กไม่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านแสดงตัว เก็บตัว มั่นคง และอาการโรคประสาทแต่อย่างใด อาจเพราะว่าเด็กมีความเป็นอยู่เหมือน ๆ กันในสถานพินิจ และคุ้มครอง เด็กแต่ละแห่ง

การศึกษาริวิจัยครั้งนี้จะเห็นว่า ตัวแปรต่าง ๆ นั้นมีผลทำให้บุคลิกภาพของเด็กไม่แตกต่างกันเท่าไร นอกจากตัวแปรของการอบรมเลี้ยงดูส่งผลต่อบุคลิกภาพของเด็กอย่างยิ่ง นั้นหมายถึงสภาพต่าง ๆ ของครอบครัวนั้นมีความสำคัญ แต่สิ่งสำคัญที่มีผลต่อบุคลิกภาพมากที่สุดในการศึกษาครั้งนี้ก็คือวิธีการอบรมเลี้ยงดู

ข้อเสนอแนะในการทาวิจัยต่อไป

- 1 เด็กและเยาวชนเหล่านี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่น่าสนใจมาก ควรจะศึกษาเด็กเหล่านี้ถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุของการต้องเข้ามาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
- 2 ควรศึกษามุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนอีกครั้งหนึ่ง ให้ทั่วทุกแห่งในเขตกรุงเทพ เพื่อที่จะได้ภาพรวมของบุคลิกภาพของเด็กที่กระทำความผิด
- 3 ควรทาวิจัยบุคลิกภาพโดยใช้วิธีการหลาย ๆ วิธี ใช้เครื่องมือชนิดอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงและชัดเจนยิ่งขึ้น
- 4 ควรมีการวิจัยกับเด็กและเยาวชน ซึ่งเข้ามาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กในปีต่อ ๆ ไป เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาริครั้งนี้ จะได้ภาพบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในแต่ละปี
- 5 หากมีการวิจัยอีกครั้งควรมีการเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกับเด็กปกติในสถานศึกษาต่าง ๆ

מדע המדינה

บรรณานุกรม

- กาญจนา ควรสุภา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว - กับตัว ความรู้สึกกับผิดชอบและ
คุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร 2516, 98 หน้า
- จิตรรา เฝ้าทรัพย์ การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นที่ศึกษาเพศที่ผิดที่มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงดูของบิดา
มารดา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 102 หน้า
- ชัยพร วิชาวุธ มูลสารจิตวิทยา หน่วยผลิตเอกสารคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2524, 532 หน้า
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตัวเอง
กับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร 2516,
 104 หน้า
- ชูศรี หลีกเพชร ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความเชื่อมั่นในตนเองและคุณธรรมแห่ง
พลเมืองดี ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 101 หน้า
- นิภาพรณ ไสยนะพันธ์ เปรียบเทียบบุคลิกภาพของบุตร ตามลำดับการเกิด การอบรมเลี้ยงดู และ
สภาพเศรษฐกิจ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525,
 171 หน้า
- ประเทิน มหาพันธ์ การศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน ปริญญาโท กศ.ค.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2531, 440 หน้า
- ประยุทธ์ วัชรดิษฐ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และระดับการมุ่งหวังในการเรียน ของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในโรงเรียนมัธยมสาธิต
 ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยการศึกษา ประสานมิตร 2515, 64 หน้า
- นิพนธ์โชดา, มหาวิทยาลัย สถาบันสวัสดิการเด็ก การเลี้ยงดูและการอบรมเด็ก สถาบันแห่งชาติ
 แปล 2511, 272 หน้า
- พงษ์ทอง เปี้ยนผดุง การสำรวจสาเหตุที่เด็กหนีออกจากบ้าน ปริญญาโท ครุศาสตร์บัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 62 หน้า

วรรณงาม รุ่งสิริสุทธิ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับสติปัญญา ปริญญาโท

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 76 หน้า

วันเพ็ญ อามุการ การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพ

เก็บตัวหรือแสดงตัว กับการยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนร่วมใน

โรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดธนบุรี ปริญญาโท กศ.ม วิทยาลัยการศึกษา ประสานมิตร

2526, 162 หน้า

วิกรม กมลสุโกศล การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความวิตกกังวล และค่านิยม

ของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ที่นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ในจังหวัดนครราชสีมา ปริญญาโท

กศ.ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2518, 115 หน้า

วิมล เกตุขำ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับความคิดสร้างสรรค์

ความป็นผู้นำและความวิตกกังวลของนักเรียน ม.ศ. 3 ในจังหวัดสุโขทัย ปริญญาโท กศ.ม

วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร 2515, 106 หน้า

วิวัฒน์ มุณสสถาน ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและควมมีวินัยในตนเอง ปริญญาโท

กศ.ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 107 หน้า

สิทธิพร พลิมศิริวงศ์ ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง

ปริญญาโท กศ.ม วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร 2511, 240 หน้า ศึกษานา

สมทรง สุวรรณเลิศ และคณะ "การทดสอบ The Maudsley Personality Inventory

ในระดับชั้นมัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัย" วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย มกราคม -

กุมภาพันธ์ 2512

สุชา จันทร์เอม จิตวิทยาวัยรุ่น โอเดียนสโตร์ 2520, 276 หน้า

สุภา มาลากุล ณ อยุธยา "สุขภาพจิตกับการพัฒนาการเด็ก" การอบรมเลี้ยงดูเด็กในวัยต่าง ๆ

หน้า 27 - 28 ศูนย์สุขภาพจิต กองสุขภาพจิต กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข 2525

สุภา มาลากุล และคณะ "การศึกษาเรื่องเด็กที่มีพฤติกรรมแปรปรวน" จิตวิทยาคลินิก 3 :

1 - 29 สิงหาคม 2516

สุณี อินสว่าง การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นในสถานศึกษาและวัยครองเด็กกลาง
กับวัยรุ่นในโรงเรียน ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยการศึกษาประมาณมิตร 2518, 96 หน้า
 จัดสำเนา

เสริมเกียรติ พรหมสุข อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อพฤติกรรมแห่งพลเมืองดี ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดร้อยเอ็ด ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประมาณมิตร 2523, 138 หน้า จัดสำเนา

อนันต์ ศรีโสภา ทฤษฎีการวัดและการทดสอบ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประมาณมิตร 2522, 281 หน้า จัดสำเนา

อภัย สุวรรณบุบผา หลักอาชญาวิทยา ไทยวัฒนาพานิช 2518, 190 หน้า

Allport, Gordon W. Pattern and Growth in Personality. Holt, Rinehart
 and Winston, New York, 1961, 593 p.

Cochran, W. G. and Cox, G. M. Experimental Design. New York Wiley,
 1962, 575 p.

Dennis, W. and Phillip Najarian. "Infant Development under Environmental
 handicap" Psychological Monograph. General and Applied 7 . 11, May,
 1957.

Eysenck, H. J. Crime and Personality. London, Paladin, 1971. 221 p.

Garrett, H. E. Statistics in Psychology and Education. New York, David
 McKay Company, Inc., 1969. 491 p.

Gibbons, Robert C. Social Problems and Personality. London, Penguin
 Book, 1963. 280 p

Guldford, J. P. Fundamental Statistics in Psychology and Education.
 New York, McGraw - Hill, 1965. 605 p.

Hall, Calvin S. and Gardner Lindzey. Theory of Personality. New York,
 John Wiley and Son, Inc , 1981. 725 p

Hurlock, H. B. Child Development. New York McGraw - Hill Book Company,
 1964 176 p.

Kirk, R. E. Experimental Design : Procedures for Behavioral Sciences.
 California : Brook/Cole, 1968. 500 p

Montessori, M. The Child in the Family New York, John Wiley and Son, Inc., 1970. 330 p.

Russell, D. I. "From the Massachusetts Court Clinic," U.S.A. International J. Offender Therapy. B 140 - 152 1969.

Wittman, R. T. and Huffman, William R. A. Sociological Approach to Crime and Correction. New York, John Wiley and Son Inc., 1945. 652 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบคุณลักษณะ

1. ท่านชอบเข้าร่วมงานกับเพื่อน ๆ เสมอ
2. ในกลุ่มเพื่อนของท่าน ส่วนใหญ่ท่านชอบคุยกับทุกคน
3. ท่านมีความรู้สึกว่าเป็นคนชอบคุยกับเพื่อน ๆ ในทุก ๆ เรื่อง
4. ท่านมักจะทำสิ่งต่าง ๆ ก่อน ก่อนคิดว่าจะดีหรือไม่เสมอ
5. ท่านมีความรู้สึกสนุกสนาน เมื่อได้ทำงานที่ต้องใช้ความรวดเร็ว
6. ท่านชอบทำกิจกรรมที่ตื่นเต้น
7. ท่านสนุกสนานในกลุ่มเพื่อนของท่าน เสมอ
8. ท่านเห็นว่าตัวท่านมีความกระตือรือร้นและสดชื่นในชีวิต
9. ท่านไม่ชอบอยู่กับความจำเจ
10. ท่านมีความเห็นว่า ท่านชอบทำกิจกรรมใหม่ ๆ เสมอ ตามความต้องการของท่าน
11. เมื่อเพื่อนท่านทำให้ท่านไม่พอใจ ท่านบอกกับเพื่อนทันที
12. ท่านคิดว่าเพื่อน ๆ ของท่านดีต่อท่าน
13. ในการสนทนาในกลุ่มเพื่อน ท่านชอบ เป็นผู้รับฟังมากกว่าผู้พูด
14. ท่านชอบอยู่คนเดียวเงียบ
15. ท่านมีความรู้สึกปลาบปลื้มที่เข้าร่วมกับเพื่อน ๆ ในขณะที่เพื่อน ๆ สนุกสนานกัน
16. ท่านรู้สึกอายเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม
17. ท่านชอบงานที่เป็นกิจวัตรประจำวันมากกว่าที่จะเปลี่ยนงานใหม่ ๆ
18. ท่านเสียใจภายหลัง เมื่อได้กระทำการสิ่งที่ไม่ดีพลาดลงไปแล้ว
19. ท่านมักตั้งใจทำงานของท่านด้วยความเอาใจใส่อย่างเต็มความสามารถ
20. ท่านคิดอยู่เสมอว่า งานทุกชิ้นของท่านต้องถูกต้องและเรียบร้อย
21. ท่านจะคุยเพื่อน ท่านจะต้องอ่านอุปนิสัยของคนนั้นก่อน
22. ท่านคิดว่าเพื่อนของท่าน ไม่เข้าใจตัวท่านเลย
23. ท่านคิดว่ามีคนคอยเกลียดท่าน
24. ท่านคิดว่าการกระทำอะไรก็ตาม ท่านจะต้องเตรียมแผนการไว้ล่วงหน้าเสมอ

- 25 บ่อยครั้งเพื่อนทานทำให้ท่านไม่พอใจ แต่ท่านก็สามารถถอยให้เพื่อนได้
- 26 ท่านมีสมาธิในการทำงานของท่านเสมอ
- 27 ท่านรู้สึกว่าเป็นคนขี้ใจน้อยอยู่เสมอ แม้ว่าจะมีปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ตาม
- 28 เมื่อท่านคิดหาสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว ท่านเชื่อว่าท่านทำได้สำเร็จ
- 29 เมื่อท่านคิดว่าสิ่งใดดีแล้ว ท่านกล้าแสดงความคิดเห็นเหล่านั้นของท่านในกลุ่มเพื่อน
- 30 เมื่อท่านตัดสินใจทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว ท่านพอใจในสิ่งที่ท่านเลือก
31. เมื่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามแผนที่ท่านกำหนดไว้ ท่านจะทบทวนหาจุดบกพร่อง
- 32 บางครั้งท่านรู้สึกเบื่อหน่าย ท่านพยายามหาเหตุผลว่าเกิดจากอะไร
33. ท่านมีความรู้สึกว่าคุณที่ท่านรู้จัก บางคนรักท่าน บางคนไม่ชอบท่านก็มี
34. ท่านคิดหาสิ่งใดแล้วท่านทำได้สำเร็จเสมอ
- 35 เมื่อของของท่านหาย ท่านพยายามสืบหา มากกว่านั่งเสียใจของ
- 36 เมื่อท่านโกรธท่านสามารถควบคุมอารมณ์ของท่าน
- 37 ท่านจะย่ำคิดในสิ่งที่เพื่อน ทำให้ไม่พอใจอยู่เสมอ
- 38 เมื่อมีคนทำไม่ถูกต้อง ท่านจะรู้สึกโกรธมาก
- 39 ท่านมีความเห็นว่า ท่านคิดมากในเรื่องต่าง ๆ
- 40 ท่านรู้สึกว่าเปลี่ยนความตั้งใจกลับใจกลับมากเสมอ
- 41 ท่านไม่กล้าพูดอะไรในกลุ่มเพื่อน เพราะกลัวถูกตำหนิว่าไม่เข้าท่า
42. ท่านรู้สึกตัวว่าทำอะไรไม่ค่อยตั้งใจทำและทำไม่จริงจัง
- 43 บ่อยครั้งท่านรู้สึกเบื่อหน่ายชีวิตโดยไม่มีเหตุผล
- 44 บางครั้งท่านโกรธอย่างมากโดยไม่มีสาเหตุ
- 45 ท่านมักจะตัดสินใจว่า สิ่งใดถูกต้องหรือสิ่งใดผิด ตามความรู้สึกของท่าน
- 46 ท่านมักจะคิดถึงความสำเร็จ ซึ่งท่านมีความรู้สึกว่าจะประสบความสำเร็จเสมอ
- 47 เมื่อมีสิ่งผิดพลาดขึ้น ท่านจะเสียใจตลอดทั้งวัน
48. เมื่อท่านทำงานไม่สำเร็จ ท่านจะนอนไม่หลับ เก็บกดตลอดทั้งคืน

ភាគដេញត ប

របបសមតាមការប្រឈម ទ្រង់ទ្រាយ

ขอให้นักเรียนอ่านอย่างระมัดระวัง แล้วตอบให้ตรงกับความเป็นจริง คำว่า "ข้าพเจ้า

หมายถึงนักเรียน

- 1 พ่อแม่แนะนำข้าพเจ้าในเรื่องที่ข้าพเจ้าอยากรู้
- 2 พ่อแม่แนะนำการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์สำหรับข้าพเจ้า
- 3 พ่อแม่ยินดีที่ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษของโรงเรียนตามที่ข้าพเจ้าสนใจ
- 4 พ่อแม่ให้ข้าพเจ้ามีอิสระในการเลือกศึกษาต่อตามความถนัดของข้าพเจ้า
- 5 พ่อแม่รับเป็นที่ปรึกษาแก่ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าต้องการคำปรึกษา
- 6 เมื่อข้าพเจ้าขอความช่วยเหลือ พ่อแม่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี
- 7 พ่อแม่เคยช่วยอธิบายเรื่องต่าง ๆ ให้ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบางเรื่อง
- 8 พ่อแม่ยินดีไปเป็นเพื่อน ในที่ข้าพเจ้าไม่เคยไป
- 9 พ่อแม่ออกไปเที่ยวกับข้าพเจ้า
- 10 เวลาข้าพเจ้าทำอะไรไม่ถูก พ่อแม่จะยกย่องชมเชย
- 11 พ่อแม่ให้โอกาสพบเพื่อนต่างเพศ
- 12 พ่อแม่เปิดโอกาสให้น้าเพื่อน ๆ มาที่บ้าน
- 13 พ่อแม่พูดให้ญาติหรือเพื่อนบ้านฟังเกี่ยวกับความดีของข้าพเจ้า
- 14 เมื่อเกิดปัญหาขึ้นในครอบครัว พ่อแม่ยินดีให้ข้าพเจ้าได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- 15 เมื่อข้าพเจ้าเจ็บป่วย พ่อแม่คอยดูแลและเอาใจใส่เป็นพิเศษ
- 16 พ่อแม่พูดให้ข้าพเจ้าให้ระมัดระวัง เมื่อข้าพเจ้าจะเดินทางไปทัศนจร
- 17 พ่อแม่พูดปลอบใจข้าพเจ้า ในเวลาข้าพเจ้าไม่สบายใจ
- 18 เมื่อข้าพเจ้าเสนอความคิด พ่อแม่จะรับฟัง
- 19 พ่อแม่ยอมรับความสามารถของข้าพเจ้า
- 20 พ่อแม่พูดชมเชยในผลงานของข้าพเจ้า
- 21 พ่อแม่เคยเขียนดีข้าพเจ้าแรง ๆ
- 22 พ่อแม่เคยลงโทษข้าพเจ้าโดยการตบ หัก หรือ เขกศีรษะ

23. พ่อแม่ลงโทษข้าพเจ้าหนักเบาตามอารมณ์ โดยไม่ว่าข้าพเจ้าทำความผิดมากน้อยเพียงใด
24. พ่อแม่จะพูดจาซ้ำเติมหรือสมน้ำหน้า เมื่อข้าพเจ้าทำอะไรผิดพลาด
25. เมื่อข้าพเจ้ากลับจากโรงเรียนไม่ตรงเวลา พ่อแม่จะพูดติเตียนซ้ำซาก
26. เมื่อทะเลาะกับพี่ ๆ น้อง ๆ พ่อแม่ตำหนิข้าพเจ้ามากกว่าผู้อื่น
27. พ่อแม่บ่นจู้จี้ในผลงานของข้าพเจ้า
28. เมื่อข้าพเจ้าขอเรื่องให้พ่อแม่ช่วยเหลือจะไม่คอยได้รับความช่วยเหลือจากพ่อแม่
29. เมื่อข้าพเจ้าขอเงินจะถูกด่า
30. พ่อแม่ไม่คอยให้ความสนใจข้าพเจ้าเท่ากับคนอื่น ๆ
31. ข้าพเจ้ามักได้รับสิ่งของหรือเงินน้อยกว่าคนอื่น
32. พ่อแม่ไม่ชอบยกย่องชมเชย แม้ว่าข้าพเจ้าจะทำดี
33. พ่อแม่พูดให้ข้าพเจ้าฟังว่า คนอื่นมีความประพฤติดีกว่าข้าพเจ้า
34. พ่อแม่ไม่ยอมฟังเหตุผลของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าทำผิด
35. เมื่อข้าพเจ้าทำอะไรผิดพลาด พ่อแม่จะห้ามไม่ให้ทำผิด แม้ว่าข้าพเจ้าชอบ
36. พ่อแม่พูดว่าถ้าข้าพเจ้าสอบตกจะไม่ให้เรียนหนังสือต่อไป
37. พ่อแม่จะไม่เก็บอาหารเย็นไว้ให้ทาน ถ้าข้าพเจ้าเที่ยวเตร่จนกลับบ้านผิดเวลา
38. พ่อแม่จะลดเงินค่าใช้จ่ายของข้าพเจ้า ถ้าข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติตามที่ทานต้องการ
39. พ่อแม่พูดว่าจะไม่อนุญาตข้าพเจ้าไปเที่ยวไหน ถ้าข้าพเจ้ายังคบเพื่อนคนที่พ่อแม่ไม่ชอบอยู่
40. พ่อแม่พูดว่าจะไม่ให้เงินข้าพเจ้าซื้อเสื้อผ้าใหม่ ถ้าข้าพเจ้าไม่มีผลการเรียนดีขึ้น
41. พ่อแม่ต้องการให้ข้าพเจ้ารับช่วงกิจการงานต่อจากท่าน หรือมีอาชีพเหมือนอย่างท่าน เมื่อข้าพเจ้าโตขึ้น
42. พ่อแม่ต้องการทราบว่าข้าพเจ้าต้องการใช้เงินทำอะไรบ้าง เมื่อข้าพเจ้าขอเงินซื้อของเล็ก ๆ น้อย ๆ
43. เวลาว่างพ่อแม่จะบ่นย้ำ ให้ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องการเรียน
44. พ่อแม่ขอให้ข้าพเจ้าทำตามความต้องการ และคำแนะนำของท่าน

- 45 พ่อแม่ไม่เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าทำอะไรตามลำพัง
- 46 พ่อแม่ไม่อนุญาตให้ข้าพเจ้าซื้อเสื้อผ้า หรือตัดเสื้อผ้าที่ท่านไม่ชอบ
- 47 พ่อแม่พอใจที่จะเล่าเรื่องการอบรมมารยาทและการวางตนในสมัยก่อน และต้องการให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตาม
- 48 พ่อแม่ชอบย้าให้ข้าพเจ้าเอาอย่างคนที่ประสบความสำเร็จในการเรียน
- 49 พ่อแม่ชอบยกเอาพี่น้องหรือเพื่อนบ้านขึ้นมา เป็นตัวอย่าง
- 50 พ่อแม่พูดให้คนอื่นฟังว่า ข้าพเจ้าจะเป็นที่พึงของท่าน เมื่อท่านแก่เฒ่า
- 51 พ่อแม่ไม่ชอบให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือที่ไม่ใช่การเรียน
- 52 พ่อแม่ชอบบ่นว่า ข้าพเจ้าไม่เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนเท่าที่ควร
- 53 พ่อแม่ไม่ต้องการให้ข้าพเจ้าทำกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ นอกจากเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนเท่านั้น
- 54 สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ายุ่งใจมากที่สุดคือพ่อแม่ เรียกร้องด้านความสำเร็จจากข้าพเจ้า
- 55 พ่อแม่แสดงความโกรธ เสียใจ เมื่อข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติตามความต้องการของท่าน
- 56 พ่อแม่พูดว่าจะเลิกสนใจข้าพเจ้าต่อไป ถ้าข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติตามที่ท่านต้องการ
- 57 พ่อแม่แสดงกริยาอาการบึ้งตึง เมื่อข้าพเจ้าทำในสิ่งที่ท่านผิดหวัง
- 58 พ่อแม่พูดว่าไม่ต้องการเห็นหน้าข้าพเจ้าอีก ถ้าข้าพเจ้าขึ้นทำให้ข้าพเจ้าผิดหวัง
- 59 พ่อแม่จะพูดก่อนและเสียดสีข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าทำอะไรไม่ถูกใจท่าน
- 60 พ่อแม่แสดงความขึงขังข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าทำผิด